

گۆقاری ئەکادیمیای کوردی

٢٠٢٤ ی زاینی

٢٧٢٤ ی کوردی

ژماره (٦٠)

گۆڤاری ئەكادیمیای كوردی

ژماره (٦٠) ٢٧٢٤ی كوردی ٢٠٢٤ی زایینی

سه‌رۆکی ئەكادیمیای كوردی و خاوه‌ن ئیمتیازی گۆڤار
حه‌مه‌سه‌عید حه‌سه‌ن كه‌ریم

سه‌رنووسه‌ر:

پ.د. كاروان عومه‌ر قادر

به‌رپۆه‌به‌ری نووسین:

د. په‌خشان فه‌همی فه‌رحۆ

ده‌سته‌ی نووسه‌ران:

- پ.د. قه‌یس كاكل توفیق

- پ.د. موحسین ئەحمه‌د عومه‌ر

- پ.د. به‌ختیار سه‌جادی

- پ.د. فه‌ره‌اد قادر توفیق

- پ.ی.د. عه‌بدلواحید ئیدریس شه‌ریف

- پ.ی.د. نه‌وزاد ئەسوهد ئەحمه‌د

- د. له‌زگین عه‌بدولپه‌رهمان ئەحمه‌د

ده‌سته‌ی پراویژکاران:-

- پ.د. میشل لیزه‌نبیرگ

- پ.د. مارتن فان برونسن

- پ.د. جه‌لیلی جه‌لیل

- پ.د. سالح ئاکین

- پ.د. جه‌عفه‌ر شه‌یخولئیسلامی

- پ.د. عه‌بدولپه‌رهمان ئەداک

- پ.د. هاشم ئەحمه‌د زاده

پالەوان لە حیکایەتی فۆلکلۆری کوردیدا

پ.ی. د. کەیفی ئەحمەد عەبدولقادر

زانکۆی کۆیە / فاکەلتیی پەرورده

بەشی زمانی کوردی

kaify.ahmad@koyauniversity.org

م. رۆکان گوریل شعی

زانکۆی کۆیە / فاکەلتیی پەرورده

بەشی زمانی کوردی

rokan.gawril@koyauniversity.org

پوخته:

ئەم توێژینه‌وه‌یه، لە ژێر ناوێشانی "پالەوان لە حیکایەتی فۆلکلۆری کوردیدا، هەولێ داوه گرنگی حیکایەتی فۆلکلۆری کوردی بخاتە روو، لە ڕیگە ی ئەو کارەکنەرە گرنگانە، کە حیکایەتخوون توانیویەتی بە شێوازیکی لێهاتوویی و شارەزاییکی تەواو، ئەو ئەرکە ی لەسەر یەتی ئەنجامیان بدات، هەر هەما بتوانیت بە جۆریک هەلسوکەوت لەگەڵ رووداوه‌کاندا بکات، سەرکەوتوانە لەگەڵیان گەشە بکات و پەرە بەسەنیت، بە جۆریک ئەو حیکایەتخوون دەبەیت کۆتاییەکی بە جۆریک بێت، سەرنجراکێش و دلخۆشکەر بێت، چونکە لە نێو رووداوه‌کاندا زۆری کات مەلانییەکان لە نێوان دوو بەرەدا دەبێت، یاخود دوو هێزدا، ئەوانیش هێزی چاکە و هێزی خراپە، هێزی خراپە بەرەوام لە هەولێ ئەو دایە، کێشە و گرفت بۆ کارەکنەری سەرەکی نێو حیکایەتە کە بخولقینیت، بەلام حیکایەتخوون بە جۆریک رووداوه‌کان پەرە پێ دەدات، لە ڕیگە ی کارەکنەری دیکەوه، کە هەندیکجار رۆلی کارەکنەری سەرەکی دەبینن و دەبنە یارمەتیدەرێکی باش بۆ کارەکنەری سەرەکی، ئەویش بە پێدانی بێرۆکە ی جیاواز، کە ئەمەش کۆتاییەکی دەگاتە ئەو حیکایەتە کە لەو ئەرکانەیدا سەرکەوتوو بێت، کە لە رووداوه‌کاندا تووشی دەبێت، نابێت ئەو شەمان لە بێر بجیت، زۆریک لە حیکایەتی فۆلکلۆری هەیه، گێرانەوه‌کە ی لە ڕیگە ی گیاندارانەوه‌یه، یاخود مرۆڤەوه‌یه، ئامانجیکی هەیه، ئەویش پەرورده‌کردن و ئامۆژگاریکردن و پەندەرگرتنە لە کایەکانی ژياندا، دەتوانین بڵیین، حیکایەت رۆلی ئەرینی لە نێو کۆمەڵگای کوردیدا دەبینیت.

وشە سەرەکییەکان: پالەوان، حیکایەت، کاریگەری، حیکایەتخوون، پاشا.

پېشەكى

مىتۇدى ۋەسفى شىكارىيە، بەپىنى جۆرى كارەكتەرەكە
 حىكايەتەكەمان دىيارىكردوۋە و شىكردنەۋەمان بۆ كىردوۋە.
 لىكۆلپىنەۋەكەمان لە پېشەككە و دوو بەش پىك
 دىت، لە بەشى يەكەمدا باسما لە چەمك و زاراۋە
 حىكايەت و حىكايەتى فۆلكلورى كوردى لەگەل ئەرك
 و تايپەئەندىيەكانى كىردوۋە. لە بەشى دوۋەمىشدا، كە
 لايەنى كىردارى و پىراكتىكىيە، باسما لە چەمك و زاراۋە
 پالەۋان كىردوۋە، دواتر باسما لە جۆرەكانى پالەۋان
 لەئىو حىكايەتى فۆلكلورى كوردىدا كىردوۋە، كە چەندىن
 جۆرى پالەۋان ھەيە و بە نمونەى حىكايەتى فۆلكلورى
 كوردى دەيانخەينە روو.

بەشى يەكەم

تەۋەرى يەكەم: چەمك و زاراۋەى حىكايەت بۆ
 ناساندنى چەمكى حىكايەت، لە روۋى زمانەۋانى وا
 پىۋىست دەكات، كە لە فەرھەنگى كوردى و ھەندىك
 لە فەرھەنگە جۆراۋجۆرەكانى دىكەۋە دەست پى بىكەين،
 لەم بارەيەۋە ئەگەر سەيرى چەمكى حىكايەت بىكەين،
 ئەۋا لە فەرھەنگە ەەرەبىيەكان زياتر جەختيان لەسەر
 گىرپانەۋە و دوان كىردوۋە. ھەرۋەك چۆن لە فەرھەنگى
 «لسان العرب» حىكايەت بە «گىرپانەۋە، ئاخواتن، دوان:
 بۆ فلانم گىرپايەۋە، ۋەكو ئەۋم كىرد چۆن ئەۋ كىردى،
 ئەۋم گوت ۋەكو گوتنى ئەۋ، ئەۋەشم بۆى گىرپايەۋە،
 كە روۋداۋى حىكايەتە ھاتوۋە» (ابن المنظور، ۲۰۰۹، ۲۳۶).
 سەبارەت بەۋ و شانەى بەرامبەر حىكايەت بەكار ھاتوۋن
 لەم بارەيەۋە محمد فرىق حسن لە كىتپى «مەملەكەتى
 ماسى» بەمجۆرە باس لە زاراۋەى حىكايەت دەكات و
 دەلىت: «ئىمەى كورد، لە كۆنەۋە گۆپمان بە حىكايەت
 راھاتوۋە. زۆر ناۋىشمان لى ناۋە. ۋەك: سەرگوزەشتە،
 ھەقايەت، مەتەلۆك، پاز، سەرپوردە، چىرۆك» (حسن،
 ۱۹۹۷، ۷).

ھەرچى وشەى حىكايەتە لە ئىو كوردىدا بە چەندىن
 جۆر ئامازەى پى كراۋە، لە بەرامبەر حىكايەت چەندىن
 وشەى تر بەكار ھاتوۋن، لەم بارەيەۋە لە فەرھەنگى
 ھەمبانە بۆرىنەى «ھەژار» لە بەرامبەر ھەقايەت

حىكايەتى فۆلكلورى يەككە لەۋ ژانرە ئەدەبىيە كۆنانەى،
 كە لە مىژۋى گەلانەۋە ناسراۋە، بەۋ پىيەى بەشكە لە
 رابردوۋ و شارستانىيەت و مىراتەكەيان و پارىزەرى دابونەرىتى
 خۇيانە، لە ئىۋان مرقۇفەكاندا بەشپىۋەيەكى زارەكى پىش
 ئەۋەى بنووسرىت و دابەزىترىت، ۋەك بەشكە لە پاراستنى
 فۆلكلور بەلگەدار كراۋە. لە لىكۆلپىنەۋەكەماندا، مامەلە
 لەگەل پالەۋانى حىكايەتتىكى فۆلكلورى كوردى دەكەين،
 كە پالەۋانى سەرەككە، ئىمەى كورد ھەر لە بەرگى ئەم
 مرقۇفەى ناۋ حىكايەتەكە گىانى راستەقىنەى خۆى پىشان
 دەدات، پالەۋانەكە لە ژياندا ئامانچىكى ھەيە، لەپىناۋى
 ئەم ئامانجەدا بەردەۋامى و كۆلنەدان و ھەمىشە رىگى
 سەخت ئەگرىتە بەر، بۆ گەپشتن بەۋ ئامانجە.

ھۆكارى ھەلپژاردنى توۋىنەۋەكە

يەككە لە ھۆكارە سەرەككەكان ئەۋەيە، حىكايەتى
 فۆلكلورى سامانىكى گىرگ و شارستانىيەتى كۆنى
 ھەلقولوى ناخى نەتەۋەكەمانە، ئاۋردانەۋە لەم كەرەستە
 گىرگەى ئەدەبى كۆمان، مايەى زىندوۋوكرىدەۋە و دوۋبارە
 ئاشناكرىدەۋەيەتى بە نەۋەكانى داھاتوۋمان، ھەرۋەھا
 كەمى لىكۆلپىنەۋە لەم بوارەدا، ھۆكارىكى دىكەيە بۆ
 ھەلپژاردنى ئەم بابەتە، ھەز و ئارەزۋوش يەككە لە
 ھۆكارە بنەپرەتتە، چۈنكە ھەر بابەتتىك بە ھەزۋە
 نەكرىت، سەرەكەۋتوۋ ناپىت ئامانجى توۋىنەۋەكە
 ئامانجى توۋىنەۋەكە برىتتە لە دىيارىكردن و
 دەستنىشانكرىدنى كارەكەرى سەرەكى و ئەۋەى دەپتە
 يارىدەدەرى كارەكەرى سەرەكى ۋەكو كەسپتى لاۋەكى
 و ئەۋانەى حىكايەتخۋان بۆ بەرژەۋەندىيە كارەكتەرى
 سەرەكى دەيانھىتتە ناۋ روۋداۋەكان ئەمەش بۆ سەرەكەۋتن
 و بەدېھىنانى ئەۋ ئامانجەى كە ھەيەتى، ھەرۋەھا
 دىيارىكردنى ئەۋ تايپەئەندىيانەى، كە حىكايەتى فۆلكلورى
 پى دەناسرىتەۋە بىخەينە روو، كە ئەمە دەپتە بنىاتى
 حىكايەتەكە و جىاكرىدەۋەى حىكايەت لە جۆرەكانى
 دىكەى گىرپانەۋەكان.

مىتۇدى توۋىنەۋەكە

ئەۋ مىتۇدەى لەم توۋىنەۋەيەدا سوۋدما لى بىنىۋە،

سەرنجراکیش، واتا و مەبەستە حیکایەتە کە چۆن بەخش و کاریگەری ھەبێت بەسەر خۆینەراندا.

کەواتە دەتوانین بڵیین: ئەم ھەقاییەتە فۆلکلۆرییانە بێ مەبەست و ئامانج نین، وەکو ھەموو بەشەکانی دیکە ی کە لە پوور لە پیناوا ئامانجی تاییەتی و گشتی ھاتوونەتە کایەو، دەتوانین بڵیین، ھەموو ھەقاییەتە فۆلکلۆرییەکان دوو ئامانجیان ھەیە، یەکتیکیان بۆ کات بەسەربردنە، ئەوی دیکەشیان بۆ پەند وەرگرتن و ئاراستەکردنی پەوشت و ئاکار و ئامۆزگارییە، یان بۆ مەبەستی وەرگرتن و پیدانی زانیارییە (ئەحمەد، ۲۰۱۹، ۷۱). دەتوانین بڵیین، ئەو جوړە فۆرمە شتیکە بیکەلک نییە و ئامانج و مەبەستی خۆی لە گەیانندی ئەو واتاییە کە حیکایەتە کە لە خۆی دەگرێت ھەبوو، ھەر ھەمان بۆی ئەو پووداوانە دەکات، کە ئامانجی گشتی و تاییەتیان ھەیە، بۆ کۆمەلگا باسیان لێو دەکات و دەیانخاتە روو، ھەر ھەمان زۆر لە مەبەست و ناوەرۆکی حیکایەتەکان باس لە لایەنی پەروەردەیی و پەوشت و ئاکار و ئامۆزگاری دەکات، ئەمەشیان ئامانجی تاییەتی خۆی لە وەرگرتن و پیدانی زانیاریدا ھەیە.

لە کۆی ئەو پیناسانە بۆ حیکایەتەمان خستە روو، بە بۆچوونی ئیمەش دەتوانین بڵیین: حیکایەتی فۆلکلۆری کارێکی ئەدەبییە، کە لە نەوہیە کەووە بۆ نەوہیەکی دیکە بەشیوہی زارەکی دەگوێزێتەو، بەم شیوہیە ئەنجامی ئەم گواستەوہیە دەگوێزێت و وا دەکات حیکایەتە کە لە نەوہیە کەووە بۆ نەوہیەکی دی بگوێزێت، ئەمەش حالەتیک و ئەنجامیکی سروشتی و ئاسایی ئەم گواستەوہیە زارەکییە ھەمیشەییە، کە بەسەر حیکایەتەدا دێت.

تەوہری دووہم: پالەوان لە رووی چەمک و زاراوہ

پالەوان یاخود کارەکتەر، تاییەتەندییەکی گەورەییە، کە لە لایەن حیکایەتخوانەو بە کەسی یەکەمی نیو حیکایەتە کە دەبەخشیت، یەک لە توخمە سەرەکییەکانی حیکایەتی فۆلکلۆرییە، رۆلێکی گرنگ و بەرچاو لە بنیاتی دەقی حیکایەتەدا دەگێرێت، بۆیە باسکردنی ھەر توخمیک لە توخمە سەرەکییەکانی دیکە حیکایەت بە پالەوان و کارەکتەرەو پەیوہستە و ناگریت ئەم توخمە سەرەکییە تییدا فەرامۆش بکریت، لە ھەمان کاتدا پەیوہندی بە

ھەریە کە لە: «چیرۆک و حیکایەتی بەکار ھیناوە» (ھەزار، ۱۳۸۸، ۹۸۲). ھەرچەندە ھەزار چیرۆک و حیکایەتی بە یەک داناو و تیکەلی کردوون، بەلام لە راستیدا ئەم دوو ژانرە ئەدەبییە سەربەخۆن و لە یەکتەری جیاوازن. لە لایەکی دیکەو دە. عیزەددین مستەفا پەسول لەم بارەییو دەلێت: «چیرۆک سەرگوزەشت»، چیرۆک لە ناو کورددا حیکایەت یا نەقلی پێ دەلێن» (پەسول، ۲۰۱۰، ۲۴).

نووسەری ناوداری عەرەب نەبیلە ئیبراھیم لە بارە ی پیناسە ی حیکایەتەو دەلێت: «دەکریت پیناسە ی بکەین، ئەگەر بگەرێنەو بۆ فەرھەنگە بیانییەکان، لە فەرھەنگی ئەلمانی و پیناسە کراو، بەوہی بریتیە لە ھەوایی پەییوہست بە پووداویکی کۆن، کە لە رینگە ی گێرانەوہی زارەکییەو لە نەوہ بۆ نەوہ دەگوێزێتەو، یان بریتیە لە دروستکراویکی ئازاد لەنیو ئەندیشە ی جەماوہرییەو، کە لە دەوری پووداویکی گرنگ و کەسایەتی و شوینە میژووییەکانەو بەرھەم دەھێزێت (ابراھیم، ۱۹۹۱، ۱۹). لەم پیناسەییەدا ئەوہمان بۆ روون دەبیتەو، کەوا حیکایەتەکان ھەرچەندە لە ئەندیشە و شتی خورافی پیک دین، ھەر ھەمان ئەو لیکۆلەرە ئامازە ی بۆ کردووە، بەلام زۆرجاریش دەبینین ئەم حیکایەتەنە رەگی واقیعیان ھەیە و پشتیان بە پووداویکی میژوویی بەستووە.

ھەر سەبارەت بە ناساندنی پیناسە ی حیکایەت ئیدریس عەبدوللا پێی وایە کەوا ھەقاییەت فۆرمیکی گێرانەوہییە، ئەو بەسەرھات و پووداوانە دەگێرێتەو، کە راستەقینەن، یان پووداوە راستەقینە کە لە بیری ھەقاییەتخوانە کە بەسوود وەرگرتن لە ئەندیشەو بە پڕۆسەییەکی پیچەوانەییەو بەرھەمی ھیناوە، رەگەزە ئەدەبییەکانی وەکو سۆز و ئەندیشە و بێر دەوری جوان دەبینن لە دارشتنەوہی، مەبەستی چۆن بەخشین و واتاگەیانندنە بە خەلکی (عەبدوللا، ۲۰۱۴: ۲۷). دیسان ئەوہمان بۆ دەردەکەوین، کەوا حیکایەتە فۆلکلۆرییەکان بە سوود وەرگرتن لە ئەندیشەدانی حیکایەتخوان، وا دەکات بە جوړیک و لە فۆرمیکی گێرانەوہ ئامیزدا حیکایەتە کە دەگێرێتەو، بەجوړیک کەوا ئەو سۆز و بیری ھەییەتی بە شیوہیەکی جوان و

راسته‌قینه‌یه و رۆلی سهره‌کی ده‌بینیت له ئەنجامدانی رووداوه‌کاندا، ئەم پالەوانه به‌وه ناسراوه، که‌وا کاره‌کته‌ریکه به‌نازایه‌تی و کاره به‌رزه‌کانی ناسراوه و وه‌کو نموونه‌یه‌کی به‌رز سهر ده‌کریت، به‌و پێیه‌ی نزیکه له‌و پالەوانه میژووویه، که رۆلیکی سهره‌کی و کاریگه‌رانه‌ی له میژووی نه‌ته‌وه‌که‌یدا هه‌بووه (العفیفی، ٢٠٠١، ٣-٢).

به‌لای ئیمه‌شه‌وه: پالەوان چه‌ندین مانای گشتی هه‌یه، هه‌ندیکجار ئاماژه‌یه بۆ توانای مامه‌له‌کردنی باش له‌گه‌ل خه‌لک له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، بۆ نموونه ئیمه هه‌ندیکجار باسی ئەزموون، یان په‌یوه‌ندییه‌کان ده‌که‌ین، که ده‌وتریت که‌سایه‌تییه‌کی زیاتر به‌ که‌سیک ده‌به‌خشیت، و له‌وانه‌یه ئاماژه به‌ روونترین بیروکه‌ بکه‌ین، که که‌سیک له‌ که‌سانی دیکه‌دا دروستی ده‌کات، بۆ نموونه ئیمه ده‌لێین که‌سایه‌تییه‌کی خۆشه‌ویسته، به‌ واتای ئەو که‌سیکی خۆشه‌ویسته.

ته‌وه‌ری سییه‌م: تابه‌مه‌ندییه‌کانی حیکایه‌تی کوردی

زمانی کوردی، به‌ره‌گوریشه‌وه ده‌چیته‌وه سهر زمانه زاگروسییه‌کان، هه‌روه‌ک له‌ سه‌رچاوه‌کان ئاماژه‌ی بۆکراوه، شوپنه‌وارناس و فۆلکلۆرناسان ئەم میلله‌تانه به‌سه‌رچاوه‌ی حیکایه‌ت ده‌زانن به‌ هه‌موو جوژه‌کانییه‌وه، وه‌کو: میلی، پالەوانیته‌ی، ئەفسانه، حیکایه‌تی گیانداران، داستان، گالته‌وگه‌پ.

هه‌روه‌ک ده‌بینین حیکایه‌ت، له‌نیو جیهانی جوتیار و پالەدا چه‌که‌ره‌ ده‌کات و بلاو ده‌بیته‌وه، نه‌ته‌وه‌ی کوردیش یه‌کیک له‌م میلله‌تانه‌یه، که زۆر دێهات و کۆمه‌لگه‌ی کشتوکالی پیکه‌وه ناوه، بگره له‌م رووه‌وه ده‌توانین بلێین، پێش‌گه‌لانی ده‌وروبه‌ر که‌وتوووه. به‌پێی بۆچوونی شوپنه‌وارناسان باسیان له‌ گوندی چه‌رمۆی سه‌ربه چه‌مه‌مال ده‌که‌ن، به‌وه‌ی، که کۆنترین دیی ناوچه‌که‌یه. مندالی کورد، به‌تایبه‌ت مندالی نه‌وه‌کانی رابردوو، ئاشنایه‌تیان له‌گه‌ل حیکایه‌تدا به‌هێز بووه به‌هه‌راورد به‌ مندالی ئیستادا، ئەمه‌ش به‌ هۆی ئەو پێشکه‌وتنه ته‌کنه‌لوژیایه‌ی، که سه‌رتاپای مرو‌فابه‌تی گرتۆته‌وه، که بۆته هۆی ئەوه‌ی مرو‌ف مندال بیت یان گه‌وره، بیر له‌ میژووی رابردوووی خۆی نه‌کاته‌وه، له‌ سالانی رابردوو

هه‌موو توخمه‌کانی دیکه‌ی نیو حیکایه‌ته‌وه هه‌یه، وه‌ک رووداو و کات و شوین، هه‌روه‌ها حیکایه‌تخوان کۆمه‌لیک ته‌کنیکی وه‌ک دیالۆگ و مۆنۆلۆگ و فلاش‌باک و مۆنتاج و وه‌سف به‌کار ده‌هێنیت، بۆ ئەوه‌ی له‌ پرسی ئەمانه‌وه به‌رگیکه‌ی هونه‌رییه‌ی به‌ گێرانه‌وه‌که‌ی بدات.

له‌ فه‌رهمه‌نگی لسان العربدا باس له‌وه کراوه، که پالەوان: بریتیه‌ له‌ نازایه‌تی، ده‌وتریت، که پێی ده‌گوترا پالەوان، چونکه به‌ شمشیره‌که‌ی گه‌وره‌کان پووچه‌ل ده‌کاته‌وه، به‌ شمشیره‌که‌ی له‌گه‌لێاندا سه‌رسام ده‌کات و پێی ده‌گوترا پالەوان، چونکه به‌هێزه‌کان له‌لایه‌ن ئەوه‌وه پووچه‌ل ده‌کرینه‌وه و ده‌وتریت: ئەو که‌سه‌یه که خوینی هاوته‌مه‌نه‌کانی له‌گه‌لێدا پووچه‌ل ده‌کریته‌وه، بۆیه درکی پی‌ناکات تۆله‌ی له‌ خه‌لکی قاره‌مانان هه‌یه (ابن المنظور، ٢٠٠٩، ٢٣٦).

هه‌ر له‌مباریه‌وه د. شوقی ضیف له‌باره‌ی واتای پالەوان ده‌لێت: له‌ رابردوودا پالەوان له‌ خیل و له‌سه‌رده‌می ژبانی سه‌ره‌تایی گه‌لاندا به‌ مرو‌فیکه‌ی پیرۆز داده‌نرا، به‌لام هه‌ندیک جار وه‌ک نه‌وه‌ی خواوه‌نده‌کان بیران لی ده‌کرده‌وه، وه‌ک ئەوه‌ی دیارییه‌ک بیت، که پێیان به‌خسراوه بۆ ئەوه‌ی نه‌بنه ئیچیری ئەوانی تر(ضیف، ١٩٧٠، ٩). له‌م پێناسه‌یه‌دا ده‌بینین نووسه‌ر باس له‌ که‌سایه‌تی پالەوان ده‌کات، که له‌ رابردوودا چۆن بووه و چۆن توانیویه‌تی هه‌لسوکه‌وت بکات، به‌جۆریک له‌ نیو کۆمه‌لگا به‌ چاوکی پیرۆز سه‌یریان کردوووه، چونکه که‌سه پیرۆز و نازاکان له‌ کاته سه‌خت و دژواره‌کاندا هانایان بۆ ئەم پالەوانانه بردوووه و داوای به‌ هاناوه‌چوونیان به‌رامبه‌ر هه‌ر رووداوێک لی کردوون، که هاتۆته‌ پێشیان، ئەوانیش به‌ که‌سایه‌تییه‌کی به‌هێز قبولیان کردوووه و توانیوانه خه‌لکه‌که له‌مجۆره‌ رووداوانه‌ بپاریزن. بۆیه له‌مباریه‌وه ده‌توانین بلێین: پالەوان ئەو که‌سه‌یه، که خۆی ده‌خاته به‌رده‌م مه‌ترسی و توانای ئەوه‌ی هه‌یه به‌سه‌ر هه‌موو ئەو به‌ربه‌ستانه‌ی، که دینه به‌رده‌می زال بیت.

هه‌روه‌ها له‌پال پالەوانی نیو حیکایه‌ته‌ فۆلکلۆرییه‌کان، ده‌بینین هه‌ندیکیان پالەوانی راسته‌قینه‌ی نیو ژبانی کۆمه‌لگا نین، به‌لام له‌پال ئەم جو‌رانه‌شدا پالەوانمان هه‌یه

دەردەخەن، ئەوانە خاوەن زەینێکی پروون و بیرێکی نیژ بوونە، لەم پروووە د. احمد مرسی دەلیت: «وا باوە حیکایەتخووانە هەرە چاکەکان لە نیوان بە تەمەنەکاندا هەڵدەکەون» (مرسی، ۱۹۷۵، ۱۳۵).

لە نیو حیکایەتی فۆلکلۆریدا ئەو زۆر بە پروونی بەرچاو دەکەوێت، بەوێ حیکایەتخووان لە کاتی گێرانیەوێ حیکایەتەکە زۆر بە سادە و سانایی دەگێرێتەوێ، وەک ئەوێ تازە لە پێش چاویدا پرووی داویت، ئەم سادەییە خۆی لە خۆیدا یەکیکە لە تاییە ئەندییەکانی حیکایەت، ئەم سادەییە هیچ لە مانا و گەوهەری حیکایەت کەم ناکاتەوێ، هەرەوێ سەرنجێکی دیکە لە نیو حیکایەتەکە بەرچاو دەکەوێت، ئەویش هەلۆیستی حیکایەتخووانە، بۆ ئەوێ کۆتاییەکی سەرنجراکێش و چێژەخش بییت، دیت هەلۆیستی خۆی دەخاتە پال کە سیتی پالەوانی نیو حیکایەتەکە، واتە بیلایەن نابیت و خۆی بە لایە کدا دەدات، لەمبارەوێ د. احمد مرسی دەلیت: ناکرێ حیکایەتخووان و بەیتبێژ سەبارەت بەوێ دەگێرنەوێ، یان دەچێرن بیلایەن بن. ئەوان هەمیشە دەچنە پال هەلۆیستی پالەوانی هەژاری ناو حیکایەتەکە، کە لەگەڵ کە سیتی بە دەسەلات و شەڕانییە کەدا ملامانییەتی (مرسی، ۱۹۷۵، ۱۴۴).

یەکیکی دیکە لە تاییە ئەندییەکانی حیکایەت شلگیرییە (المرونة)، لەمبارەوێ ساریسی دەلیت: «حیکایەتی فۆلکلۆری بە شلگیری بونیاتەکی دەناسرێتەوێ، کە دووچاری لێ سیرینەوێ و بۆ زیادکردن و گۆڕین و دەستوەردانی ناو پەرگەزەکانی دەبییت، واتە حیکایەتەکە قاییل بە پەرەسەندنە، چونکە بابای چیرۆکەوان بە شۆیەیک دایدەرێژیتەوێ لەگەڵ خواستەکانی ئەو سەردەمەدا بگونجیت، کە تیییدا دەژی (الساریسی، ۲۰۰۵، ۱۶). لەم پێناسەیدا ئەو مان بۆ پروون دەبییتەوێ، بەوێ لەگەڵ سەرەلانی هەر حیکایەتیک و دووبارە گێرانیەوێ لە لایەن حیکایەتخووانی دیکەوێ بە جۆرێک دەبییت، کەوا لەگەڵ خواستەکانی خۆی و ناوچەکی دەگونجینیت، واتە لێرەدا حیکایەتەکە کەم و زیاد دەکات، واتە لە پەرەسەندندا دەبییت بە پێی

دایک و باوک حیکایەتیان لەبەر بوو، کۆرپەکانیان پێ خستۆتە خو. کە شۆهەوای حیکایەت وەک هێزێکی ئەفسووناوی زەینی مندالی بۆ لای خۆی کێش کردووێ، هەرەوێ سەرسامبوونی مندالی بە حیکایەتەوێ، بۆ ئەوێ دەگەرێتەوێ، لە ژبانی خۆیەوێ نزیکە، لەمبارەوێ نووسەرێ سەرسامبوونی و جەمیل شاکر لە کتیی «مدخل الی نظریه القصة» نووسیوانە یەک لەباری کۆمەلگای ئیستا، حیکایەتی میلی جیهاپێکی شۆه سەرەتایی هەوێ. ئەم هەلکەوتەوێش وای کردووێ مندالی سەراسیمە بکات، بە جۆرێک هۆش و زەینیان بۆ لای خۆی کێش بکات. داخۆ پەویە ئەندییەکی گەوهەری لە نیوان ناوەرۆکی حیکایەتە سەرسوهرینەرەکان و مەسەلە لێ دایکبوون، یان سەرەتایی ژبانی هەبێ (المرزوقی و شاکر، ۱۹۸۶، ۵۴).

یەکیکی دی لە تاییە ئەندییەکانی حیکایەت بە جۆرێک بوو، وەک لە پیاو بە تەمەنەکان بیستوویمانە و گێراویانەتەوێ بە جۆرێک باسیان کردووێ، شەوانە لە شوینیک کۆ بوونەتەوێ و دانیشتون، حیکایەتخووان لەسەر تەختەکی بەرز وەک سەکۆیک دادەنیشت، وەها کە لە هەموو لایەک چاویان لێ بیت و ببینیت، لەکاتی ئامادەکردن و گێرانیەوێ حیکایەتەکە گۆنەر ئامادە دەبوون، حیکایەتخووان بە جۆرێک لە شوینیک هەستیاری و هەادا کۆتایی بە گێرانیەوێ حیکایەتەکە دەهینا، گۆنگری هەناسەسوار دەکرد، بە جۆرێکی وا، کە پرووداوەکان بەرە و تەنگزە و یەکلایکردنەوێ دەبرد، تاکو گۆنەر بۆ شەوی داهاوو بۆ بیستنی حیکایەتیک دیکە بە تاسەوێ ئامادەبییت.

هێمن موکریانێ لە پێشەکی توحفەکی موزەفەرەدا دەلیت: هەموو ئاگیەک حەزی کردووێ حیکایەتخووانی خۆی هەبییت، تاکو لە وختی نووستندا حیکایەتی بۆ بگێرێتەوێ. هەرەوێ دەلیت: لە شارەکانیش شەوانە خەلک لە قاوێخانە کۆ دەبوونەوێ و تاشەوێ درەنگ دەبوو بەیتبێژ و حیکایەتخووان دەخافلانن. قاوێچی ئەو هونەرەندانە ی بەکرێ دەگرت، بۆ ئەوێ قاوێخانەکی رمین پەیدا بکات (موکریان، ۱۹۷۵، ۱۰). بەمجۆرە دەبینین حیکایەتخووانەکان زیاتر کەسانی بەسالچوو بوون، کە ژمارەکی زۆر حیکایەتیان لەبەر بوو، ئەمەش ئەوێ

بەشى دووھە

تەوھەرى يەكەم: وئىنەي پالەوان لە حىكايەتى فۆلكلورىدا

پېش ئەوھى باس لە وئىنەي كەسىتتە كانى نىو حىكايەتى فۆلكلورى دەستىنشان بىكەين و باس لە يەكە يەكەي جۆرە كانيان بىكەين و سىفەت و خەسلەت و رۆل و كارىگەرىيى ھەر يەكەيان و جياوازيان لە گەل يەكتەدا باس بىكەين و لە ھەمان كاتدا پەيوەندىيى نىوانيان بىكەينە روو، بە پىويستى دەزانين سەرەتا پەيوەندىيى نىوان حىكايەتخووان و كارەكتەر روون بىكەينەو، كە ئەويش پەيوەندىيى بە بنىاتنان و وئىنەكيشانى كارەكتەر بە حىكايەتخووانەو ھەيە و سەرەنجام جۆرەكانى كارەكتەرى لى دەكەوئىتەوھە.

لېرەدا توئىژەر باس لەو تايبەتمەندىيە گىرگەي كارەكتەر دەكات، كە واى كىردووھە بىتتە سەرچاھى جوانى و تاسە و سەرنجراكىشى خوئىنەر، چونكە يەكلى لە غەرىزەكانى مرۆقە، كە ھەز دەكات بەدواداچوون بۆ كار و ھەلسوكەوتى كەسانى دىكە بىكەت و زانىارىيان لى بە دەست بىتتە و بزائىت لە كۆتايىدا چىيان بە سەر دىت، ئەمەش ئەو كاتە روو دەدات بەتايبەتى كاتى خوئىنەر وا ھەست دەكات، خوئى بە بەشىك لە پىكھاتەي رووداوەكاندا دەبىنئىتەوھە و لايەنگرى كارەكتەرىك يان چەند كارەكتەرىك دەكات و ھەموو ئاواتى ئەوھەيە، كە سەر بىكەوئىت، ئەم وئىنە و رووداوانە لەنىو حىكايەتى فۆلكلورىدا بەرچاھ دەكەون، ياخود دەتوانين بلىين زۆرچار كارەكتەر دەبىتتە سىمبولىك بۆ رېرەوى ژيانى واقىعى خوئىنەر تا رادەيەك كە چۆن لە خەون و ئەندىشەكاماندا بە دوای خوئىنەر دەگەرپىن(ئامىدى، ۲۰۱۲، ۱۹). لېرەدا دەبىنئىن خوئىنەر بە شىوھەيەكى وابەستە و پەيوەست دەبىت بە كارەكتەرەوھە، دەبىتتە تىكەلاوبوونى ھەست و سۆز لەگەلىدا، ئەمەش بۆ لايەنە مرۆبىيەكەي دەگەرپتەوھە، چونكە كارەكتەر ھەر جۆرىك لە جۆرەكانى بىت و بە شىوھەيەك لە شىوھەكانى بىرئىتە روو، ئەوا لە ھەستە مرۆبىيەكەي بىبەش نايىت، لە ھەمان كاتىشدا ئەوھە نايىت لە ياد بىكەين، كە نووسەرى دەقىش ھەر مرۆقە، بۆيە ھىچ كارەكتەرىك لە خوئىنەر و لە بۆشايىدا دروست نايىت، جا كارەكتەرەكە واقىعى بىت، يان خەيالى.

تېپەرپوونى رۆژگار و ئەو رووداوانەي كە تىيدا روو دەدەن. يەكەي لە تايبەتمەندىيە گىرگەكانى دىكەي حىكايەت و ئەوھى زياتر پىيى ناسراوھە شىوھەي دارشتنەكەيەتى، بە جۆرىك حىكايەتخووان دەست بە گىرپانەوھى حىكايەتەكە دەكات، دەستپىكى سەرنجراكىش لە پىشەوھە باس دەكات، گوئىگر والى دەكات بە تاسەوھە گوئى لە گىرپانەوھەكەي بىرئىت، وەك دەزانين ھەموو حىكايەتتىك لە دەستپىكى و ناوھەرۆك و كۆتايى پىك ھاتووھە. چەندىن شىوھەي دەستپىكى ھەيە، كە ھەر يەكەيان دەبن بە سەرەتايەك بۆ گىرپانەوھى حىكايەتەكە، بۆيە چەند جۆرىك لە حىكايەتخووان دەبىنئىن، جۆرە دارشتىك بەكار دەھىتتە لە دەستپىكى گىرپانەوھى حىكايەتەكەيدا، لەوانە زۆرەي كات حىكايەت بە ”ھەبوو نەبوو جارىك پاشايەك ھەبوو، دەگىرپانەوھە دەلېن دەست پى دەكات، ياخود ھەندىك لە حىكايەتخووان بەمجۆرە دەست پى دەكەن ” ھەبوو نەبوو.. كەس لە خوا گەورەتر نەبوو. كەس لە بەندەي روو رەشتەر نەبوو، كۆسە مرد كفى نەبوو. ھەليانگىرت جىگەي نەبوو. دايان نا رىگەي نەبوو، خستىانە تاق، چاوى چو بە زاق، خستىانە بنمىچ، دوانى چو بەرىچ. خستىانە كەلەك، كەلەك رووخا... بەمجۆرە دەبىنئىن دەست پى دەكات.

ھەندىك جارىش دواي ئەم پىشەكەيە كورتە، دەستيان بە گىرپانەوھە كىردووھە: ھەبوو نەبوو... كەس لە خوا گەورەتر نەبوو، كەس لە بەندەي خراب روو رەشتەر نەبوو. پاشا مرد كفى نەبوو، ھەليانگىرت جىگە نەبوو.. دايان نا رىگە نەبوو... قەبرىان بۆ ھەلگەند پاچ و بىل نەبوو.. وادى بە وادى تەختى مرادى.. چەقەلېك ھاتووھە لە چەمەوھە، سەلكى گاكولى بە دەمەوھە... سوئىدى دەخوارد، دەيگوت: نايەمەوھە (حسن، ۱۹۹۷، ۱۱). ھەموو ئەو دەرپرېنانە حىكايەتخووان بۆ دەستپىكى گىرپانەوھەكەي دەلېت، ئەمەش بۆ ئەوھە تاوھەكو سەرنجى گوئىگر ياخود خوئىنەر بەلای خوئىدا رابكىشىت و تاموچىژ بەخشىت.

یه‌که‌م: جۆره‌کانی کاره‌کتەر له رووی ئه‌رکه‌وه

۱- کاره‌کتەری سەرەکی

کاره‌کتەری سەرەکی ئه‌و کاره‌کتەرەیه، که رۆژنێکی سەرەکی له هیکایه‌تدا ده‌گیرێت و جله‌وی رووداوه‌ گرنگه‌کانی هیکایه‌تی له‌ده‌ستدایه و کاریگه‌ریی به‌سه‌ر ره‌وتی رووداوه‌کانی دیکه‌دا هه‌یه، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌یان ئاراسته‌ ده‌کات، که هیکایه‌تخووان ده‌یه‌وێت. له‌م باره‌یه‌ ده‌توانین ب‌لێین کاره‌کتەری سەرەکی، رۆلی بنچینه‌یی له‌ به‌ره‌و‌پێشچوونی رووداو و پ‌رۆسه‌ی گ‌یرانه‌وه‌ی ده‌قدا هه‌یه (عوسمان خاله‌ د‌یوه، ۲۰۱۰: ۱۷۳). ده‌توانین ب‌لێین کاره‌کتەری سەرەکی توخم‌یکی گ‌رنگ و سەر‌ه‌کییه‌ له‌ ن‌یو هیکایه‌تدا و کاره‌کتەرەکانی دیکه‌ له‌ رووی هه‌لسوکه‌وت و جوولانه‌وه و هه‌موو ئه‌و ک‌یشه و به‌ربه‌ست و ئاسانکار‌ییانه‌ی ده‌یکه‌ن ده‌بنه‌ ه‌و‌ی دروستکردنی، به‌ ش‌یوه‌ی راسته‌وخ‌و ب‌یت، یان ناراسته‌وخ‌و، له‌ ک‌وتاییدا له‌ خزمه‌تی ده‌رخستن و ئاشکرکردنی لایه‌نه‌ نادیاره‌کانی ژيانی ئه‌ودان.

له هیکایه‌تی کچه‌ گاوانی د‌ولبه‌ردا، هاتووه، له‌ ر‌ۆژگاری د‌یریندا پاشایه‌کی ز‌ۆر مه‌زن هه‌بووه، ئه‌وه‌نده‌ ده‌سه‌لاتدار و به‌توانا و به‌ه‌یز بووه، که‌ هه‌وت و لاتیت‌ر له‌ ژ‌یر ده‌سه‌لاتیدا بوون، هه‌ر هه‌موویان که‌ وتبوونه‌ قه‌له‌مه‌ر‌ه‌وی حوکمرانی ئه‌وه‌وه، ئه‌و پادشایه‌ کور‌پ‌کی جوان و به‌ژن و بال‌ایه‌کی ر‌یک‌ی ده‌ب‌یت، هه‌موو ئاواتی پادشا و شازن ئه‌وه‌ ده‌ب‌یت، کور‌ه‌که‌یان گه‌وره‌ب‌یت و ب‌یت‌ه‌ه‌ژده‌ سالان، تا‌کو کچه‌ پاشایه‌کی ب‌ۆ بخواز‌یت، به‌لام کور‌ه‌ هه‌ر پ‌یداگر ده‌ب‌یت له‌وه‌ی جار‌ی نایه‌و‌یت، خ‌و‌ی به‌ را و سواری ئه‌سپ ده‌خاف‌ل‌یت، تا ر‌ۆژ‌یک خ‌و‌ی ئاماده‌ کات ب‌چ‌یت ب‌ۆ راو، د‌وای ئ‌یواره‌ له‌ کاتی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ ده‌م رووبار‌یک کچ‌یک ده‌ب‌ین‌یت، گ‌ۆزه‌ی ئاوی له‌سه‌ر شانه‌ و به‌ره‌و ماله‌وه‌ ده‌چ‌یت، کور‌ی پاشاش له‌ یه‌که‌م ب‌ینین و نیگاو ده‌لی ده‌چ‌یت‌ه‌ سه‌ر ئه‌م کچه‌ و عاشقی ده‌ب‌یت، به‌لام ک‌یشه‌که‌ی ئه‌وه‌یه، چ‌ۆن بتوان‌یت به‌ پاشا و شازن ب‌ل‌یت، من کچه‌ گاوانه‌م ده‌و‌یت، چ‌ونکه‌ جیاوازییه‌که‌ی ز‌ۆر له‌ ن‌یوان هه‌ردووکیاندا هه‌یه، کور‌ه‌ ده‌چ‌یت‌ه‌وه‌ ژووری خ‌و‌ی و به‌ دا‌لغه‌ی کچه‌وه‌ ده‌ب‌یت، خ‌و‌ی نه‌خ‌ۆش ده‌کات، ب‌ۆ ماوه‌ی دوو ر‌ۆژ ب‌ۆ خ‌واردن و خ‌واردنه‌وه‌ ده‌م‌ین‌یت‌ه‌وه‌ تا وای ل‌ی د‌یت

لاواز و ب‌یت‌قاهه‌ت ده‌ب‌یت، دایکی ده‌چ‌یت‌ه‌ لایی و پ‌یی ده‌ل‌یت، ب‌ۆ وات ل‌ی هاتووه، چ‌ی بووه، کور‌ه‌ش به‌ دایکی ده‌ل‌یت، هه‌زم له‌ کچ‌یک کردووه، دایکی ز‌ۆری پ‌ی خ‌ۆش ده‌ب‌یت و له‌ خ‌ۆشیا هه‌له‌له‌ی ب‌ۆ ل‌ی ده‌دات، ل‌یی ده‌پرس‌یت کچی کام پادشایه‌؟ کام وه‌زیره‌؟ هی کام پیاوی ده‌وله‌مه‌ند و به‌ناوبانگه‌، ئه‌ویش پ‌یی ده‌ل‌یت، کچه‌ گاوانه‌، پاشا ز‌ۆر تووره‌ ده‌ب‌یت و له‌سه‌ری هاوار ده‌کات، چ‌ۆن ده‌ب‌یت کور‌ی پاشا کچه‌ گاوانه‌ ب‌ه‌ین‌یت، کور‌ه‌ش زیاتر نه‌خ‌ۆش ده‌ب‌یت و ده‌که‌و‌یت تا وای ل‌ی د‌یت خه‌ریک ده‌ب‌یت به‌ر‌یت، باوک‌یشی چاره‌ی نام‌ین‌یت به‌ قسه‌ی شازن ده‌کات، که‌ ئه‌و کچه‌ی ب‌ۆ بخوازن، پاشاش به‌ جارچی راگه‌یاندا، که‌ جار ب‌دات به‌ شار و ول‌ت‌دا، هه‌ر که‌س چاره‌سه‌ری ده‌رد و ک‌یشه‌ی شازاده‌ ب‌کات، به‌ ئاوات و به‌ د‌لی خ‌و‌ی پاداشتی ز‌ۆرباشی ده‌داته‌وه... د‌وای ئه‌م جار‌دانه‌ «ر‌ۆژ‌ن‌یک‌ان گاو‌ن‌یک‌ی زه‌به‌لاج به‌خ‌و‌ی و که‌ره‌ک و ک‌وله‌ گ‌ۆچانه‌که‌یه‌وه، خ‌و‌ی گه‌یانده‌ ک‌ۆش‌کی پادشا و د‌وای کرد که‌ ر‌ی ب‌در‌یت تا‌کو چاوی به‌ شازاده‌ بکه‌و‌یت.. که‌ چ‌ووه‌ ژوور سه‌ری سه‌یری کرد، تاقه‌ یه‌ک هه‌ناسه‌ گیانی ت‌یدا ماوه‌ به‌ ده‌نگ‌یک‌ی به‌ه‌یز وتی: - دا سه‌ره‌له‌پ‌ره، ده‌ردت له‌من که‌و‌ی!!.. ئه‌م سه‌ره‌ خ‌ۆش ب‌یت هه‌ر ئه‌م ئ‌یواره‌یه‌ کچه‌ گاوانه‌ ب‌ۆ ده‌خوازم! به‌م بانگه‌وازو هیوابه‌خشه‌، تین و وزه‌یه‌کی ز‌ۆر که‌وته‌ گیانی شازاده‌ و چاوی کرده‌وه.. وتی: شوانه‌ گیان، له‌ ده‌ورت گه‌ر‌پ‌یم، به‌ راسته‌! - به‌یمان‌ی پ‌یاوان ب‌یت! (هه‌ورام‌ی، عوسمان محمه‌د، ۲۰۰۹: ۱۲۳). د‌وای ئه‌وه‌ پاشا و شازن کابرای گاوانه‌ راده‌سه‌پ‌رن ئه‌و ئ‌یشه‌یان ب‌ۆ ب‌کات، ل‌یره‌دا گاوانه‌ ده‌ب‌یت‌ه‌ پاله‌وانی سه‌ره‌کی ن‌یو هیکایه‌ته‌که‌ و له‌ لایه‌ن هیکایه‌ت‌خوانه‌وه‌ گ‌رنگی ز‌ۆری پ‌ی ده‌در‌یت، هه‌رچی ک‌یشه و نه‌ین‌ی رووداوی ن‌یو ئه‌م هیکایه‌ته‌ هه‌یه، گاوانه‌ هه‌مووی چاره‌سه‌ر ده‌کات و ده‌که‌و‌یت‌ه‌ ئه‌ست‌وی ئه‌و، ل‌یره‌دا ده‌ب‌ینین گاوانه‌ زیه‌کی و ل‌یها‌ت‌و‌ویی و به‌ه‌ره‌ی خ‌و‌ی ده‌خاته‌ گه‌ر و ده‌رواته‌ تا ده‌گاته‌ م‌الی کچه‌که‌ و له‌گه‌ل باوکی قسه‌ ده‌کات، د‌وای گ‌فت‌وگ‌ۆیه‌کی دوور و در‌یژ باوکی رازی ده‌کات ئه‌م کچه‌ی خ‌و‌ی ب‌دات به‌ شازاده‌، م‌الی پاشاش ب‌ۆ ماوه‌ی هه‌وت شه‌و و هه‌وت ر‌ۆژان کردیانه‌ ئاهه‌نگ و خ‌ۆشی و شادی و کچی گاوانه‌ بوو به‌ بووکی پاشا.

۲- کاره‌کتەری لاوه‌کی یارمه‌تیدەر

کاره‌کتەری لاوه‌کی شان بە‌شانی کاره‌کتەری سەرەکییەکان، لە زۆربە‌ی حیکایەتەکاندا دە‌بینین، هەندێ کاره‌کتەر پۆلی لاوه‌کی دە‌گێرن و دە‌بنە یارمه‌تیدەر بۆ کاره‌کتەری سەرەکی، بۆ دۆزینە‌وه‌ی پێگە‌چارە‌یە‌ک بۆ هەندێ لەو کێشە‌نە‌ی، کە پووێ کاره‌کتەری سەرەکی دە‌بنە‌وه، بۆ‌یه حیکایەت‌خوێن لە بنیاتی هونەری ئە‌مجۆرە کاره‌کتە‌رانە کەم ناکاتە‌وه، بە‌لکو بە‌جۆرێ‌ک هۆکارە‌کە زیاتر لە‌وه‌دا خۆی دە‌بینیتە‌وه، کە کە‌متر بە‌شدارییان پێی دە‌کات لە پوودا‌وه‌کاندا، لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌شدا کاره‌کتەرە لاوه‌کییە‌کان «پۆلیکی گ‌رنگ لە‌ دەر‌خست و پوونکردنە‌وه‌ی کە‌سایە‌تی و هە‌لوێست و ئە‌دگارە‌کانی کاره‌کتەرە سەرەکییە‌کاندا دە‌گێرن (ئە‌لوه‌نی، ۲۰۰۹: ۵۶). لە حیکایە‌تی فۆ‌لکلۆردا، کاره‌کتەرە لاوه‌کییە‌کان لە خزمە‌تی کاره‌کتەرە سەرەکییە‌کاندا و پۆلییان لە دەر‌خست و دیاریکردنی نە‌هێنیە‌کانی کاره‌کتەرە سەرەکییە‌کاندا هە‌یه، لە حیکایە‌تی سێ برادا باس لە‌وه دە‌کرێت، پیرە‌مێردێ‌ک سێ کۆری دە‌بێت، بە‌هە‌ژاری پێی گە‌یاندبوون، پە‌نجێکی زۆری کێش‌ابوو تا گە‌یشت بوونە مألوحالی خۆیان، ئە‌م سێ کۆرە لە پووێ سەر‌وه‌ت و سامانە‌وه دە‌ولە‌مە‌ند بوون، ئە‌م دە‌ولە‌مە‌ندییە‌ وای لێ کردبوون هەر سێ کۆرە‌کە‌ی لە‌به‌رامبەر باوکیان بپۆه‌فا بوون و کە‌سیان سە‌ردانی باوکیان نە‌دە‌کرد، چونکە‌ چوو‌بوو سە‌له‌وه، توانای بژێوی ژیا‌نی خۆی نە‌بوو لە کۆرە‌کانی زۆر بە‌گە‌یه‌ی بوو، تا‌وه‌کو پۆزێ‌ک تووشی هاورپێ‌کە‌ی دێ‌رینی خۆی دە‌بێت، لێ‌ره‌دا ئە‌م هاورپێ‌کە‌ی دە‌بێتە کاره‌کتەری لاوه‌کی و دە‌بێتە یارمه‌تیدە‌ری کاره‌کتەری سەرەکی، بۆ ئە‌وه‌ی بتوانێت پێگە‌چارە‌یە‌ک بۆ کێشە‌ی پیرە‌مێرد بدۆزێتە‌وه و بتوانێت بە‌ جۆرێ‌ک یارمه‌تی بدات و لە‌وه‌ نە‌ه‌امە‌تییه‌ پزگاری بکات، بۆ‌یه هاورپێ‌کە‌ی تە‌گبیری بۆ دە‌کات و پێی دە‌بێت: (حسن، ۱۹۹۷، ۵۹). ئە‌وه‌بوو لە‌وه‌ کاتە‌دا پیرە‌مێرد دە‌چێتە لای کۆرە‌بچوو‌کە‌کە‌ی و پێی دە‌بێت کۆپە‌یە‌ک زێ‌رم لە‌ جێ‌یه‌ک شار‌دۆتە‌وه، بە‌ تۆ نە‌بێت بە‌ کە‌سی دیکە‌ی نە‌دە‌م، لە‌ سەرە‌مه‌رگدا شوێ‌نە‌کە‌ت پێی دە‌بێت، بە‌لام بە‌ هێچ جۆرێ‌ک نایێت ئە‌م نە‌هێنیە‌ لای براکان‌ت ئاشکرا بکە‌ی، بۆ پۆزێ‌ی دواتر دە‌چێتە لای هە‌ردوو کۆرە‌کە‌ی و هە‌مان نە‌هێنیان پێی دە‌بێت، بە‌لێنی ئە‌وه‌یان

لێ‌ وه‌رده‌گ‌رێت نایێت هێچیان ئە‌م نە‌هێنیە‌ بدرکێ‌ن، تاکو باوکیان ئە‌مە‌ری خودا بە‌جێ دە‌هێنێت و مألواویان لێ‌ دە‌کات، بۆ‌یه دە‌بینین پۆز لە‌ دوا‌ی پۆز ئە‌م سێ برابە‌ هەر یە‌کە‌ و بە‌جیا دە‌چنە‌ لای باوکیان و خزمە‌تی‌کی باشی دە‌کە‌ن، لە‌ سەرە‌مه‌رگدا دە‌بێت هەر سێ کۆرە‌کە‌ی دە‌چنە‌ سە‌ری و ئە‌ویش نە‌هێنیە‌کە‌ ئاشکرا دە‌کات، پێیان دە‌بێت ئە‌وه‌ی راستی بێت کۆپە‌یە‌ک لێ‌وان لێ‌و لیرە‌یه، ئە‌وه‌تا لە‌ بن دا‌ره‌کە‌ی سەر کە‌لدا شار‌دوو‌مه‌تە‌وه، پۆز دە‌ری به‌ینن و وه‌ک برا بە‌شی بکە‌ن، ئە‌وه‌ندە‌ی گوت و چاوی لێ‌ک نا، مألواوی‌ی لە‌ ژیا‌ن کرد، دوا‌ی تە‌وا‌بوونی پرسە‌ی باوکیان، سێ براکە‌ بریار دە‌دە‌ن کۆپە‌کە‌ بکە‌نە‌وه، بە‌لام بۆ ئە‌وه‌ی نە‌بێتە کێشە‌ لە‌ نێ‌وان سێ براکە‌ بریار دە‌دە‌ن بچنە‌ لای مە‌لا بۆ ئە‌وه‌ی بە‌ دا‌پە‌روه‌رانە کۆپە‌ لیرە‌کە‌ لە‌ نێ‌وانیان دا‌به‌ش بکات، ئە‌وانیش رازی دە‌بن، لێ‌ره‌دا مە‌لا دە‌بێتە کاره‌کتەری لاوه‌کی و دە‌بێتە یارمه‌تیدەر بۆ چاره‌کردنی کێشە‌ی نێ‌وان سێ براکە‌ ئە‌وانیش (سێ برا، ۶۰). ئە‌وه‌بوو لە‌سەر فەرمان و بریاری مە‌لا کۆپە‌ لیرە‌کە‌یان خستە‌ سەر سە‌ری مە‌لا، بە‌ جۆرێ‌ک پێ‌ک کە‌وتن هەرچی بکە‌وتە کۆشی مە‌لا بۆ خۆی بێت، ئە‌وانی پشتییه‌وه بۆ برای گە‌وره‌ بێت، لای راست بۆ برای نا‌وه‌نجی، لای دە‌سته‌چه‌پی بۆ برا گچکە‌، لە‌وه‌ کاتە‌ کە‌ کابرای راستگۆ داری لە‌ دە‌می کۆپە‌کە‌دا، چی پوو بدات باشه؟ پیری پیسای‌ی کابرای پیرە‌مێردی باوکیان بوو، کاتی خۆی لە‌ کۆپە‌کە‌ی کردبوو، لە‌سەر سە‌ری مە‌لا بلأو بوو‌وه‌ و براکان حە‌پە‌سان و زرتە‌ی چاویان دە‌هات و دە‌میان بوو تە‌له‌ی تە‌قیو، بۆگە‌نی ئە‌و نا‌وه‌ی پەر کرد، مە‌لاش بە‌ زمانیکی تیکە‌لۆپێ‌کە‌ل وشە‌کان لە‌ قورگی دە‌گیران... پێی گوتن (سێ برا، ۶۰). کاتی‌ک دە‌لێ‌ن کاره‌کتەری لاوه‌کی، مە‌به‌ست لە‌وه‌ نییە، کە‌ چیرۆ‌کنووس لە‌پرووی بنیاتیانی هونە‌رییە‌وه با‌یه‌خێکی کە‌می پێی دە‌دات، بە‌لکو بە‌شی‌وه‌یه‌کی پتە‌و دا‌یاندە‌پزێ‌ت و هاورپێ‌وه‌ی کاره‌کتەرە سەرە‌کییە‌کان بنیاتیان دە‌نێتە‌وه، بە‌لام جیا‌وازییە‌کە‌یان ئە‌وه‌یه، کاره‌کتەرە لاوه‌کییە‌کان لە‌ پوودا‌وه‌کاندا کە‌متر بە‌شدارییان پێی دە‌کرێت، بە‌لام پۆل و ئە‌رکی گ‌رنگ لە‌ دەر‌خستنی کاره‌کتەری سەرە‌کیدا دە‌گێرن (ئە‌لوه‌نی، ۲۰۰۹، ۵۶).

کەسیتی شیوازگەری (الشخصیه النمطیه)

کەسایەتیی شیوازگەری (النمطیه) بریتییە لەو کەسایەتییەکی کە تاییەتەندییەکی روون و تاییەتە هەیه و بەروونی پینگەیی خۆی لە مەملانێی نیوان چاکە و خراپەدا، یان لە نیوان راست و هەڵەدا دیاری دەکات، ئاسانە سەرنجیان بەدەین، چونکە تاییەتەندی، یان پەراویزیی ئەوان لە لایەنگریانەوه سەرچاوە دەگرێت، یان لە لایەنی راستی، یان چاکە، یان لە لایەنی خراپە، یان درۆ (الخفاجی، ۲۰۱۲، ۳۹۸). ئەمەش بە مانایەیه، کە کەسایەتیی کۆنەپەرستانە خاوەنی تاییەتەندیی روون و تاییەتە و یەک هەلۆیستی لە مەملانێدا هەیه یان لایەنگریی خراپە دەکات، یاخود لایەنگریی چاکە دەکات، لە سەرەتاوە تا کۆتایی حیکایەتە کە چەقەستوو دەکات. لە وێنە ی ئەو کەسایەتییانە، کە لە نێو حیکایەتی فۆلکلۆریی کوردیدا بەدی دەکرێت، چەندین جۆری کەسیتی دەبینرێت بەوەی پۆلی گەنگ و کاریگەر لە نێو رووداوەکاندا دەبینن و ئەمەش وا دەکات ببنە پالەوانی نێو رووداوەکان و بە سەرکەوتنی پالەوانی چاکە و خێر کۆتایی بە رووداوەکان بێن، بۆیە لەم تەوهره بە گەنگی دەزانین کەوا ئاماژە بەو کەسایەتییانە بکەین و بەوردی باسیان لێوە بکەین، دواتر پۆل و کاریگەرییان بخەینەروو:

۱- پالەوانی بە شیوازگەری ئەرینی (الشخصیه ذات النمط الايجابي)

ئەو کارەکتەرەیه، کە هەولێ بەرجەستەکردنی لایەنی چاکە دەکات و بەرگری لێ دەکات، زۆرجاریش پالەوانی نێو حیکایەتە کەیه، واتە هەموو قورساییی نێو رووداوەکان دەکەوێتە ئەستۆی ئەو، بۆیە بە جۆرێک هەلسوکەوت دەکات، بتوانیت کۆتاییەکی ئەرینی بێت، واتە خۆشەختی بەهینێ و بەسەر هێزی خراپەدا زال بوو بێت، چونکە کارەکتەری ئەرینی ئەرکە کەیه ئەو، بتوانیت زیڕەکی و لێهاتویی خۆی بخاتە گەر و سەرکەوتن بە دەست بەهینیت، بۆ زیاتر ناساندنی ئەم جۆرە کارەکتەرە، زۆر لە نووسەرەکان و شارەزایانی ئەم بوارە قسە و باسیان لەبارەیهوه کردوو و پێناسەیان بۆ کردوو، بۆیە بە پێویستی دەزانین چەند پێناسەیهک سەبارەت بەو جۆرە کارەکتەرە بخەینە روو.

نووسەری عەرەب عبیر العویضی بەم جۆرە ناساندووەتی و دەلێت: «پالەوانی ئەرینی ئەو کەسەیه، کە بە هەلۆیستە ئەرینییەکانی جیا دەکرێتەوه، کە زیڕەک و بەجۆش و خروۆش و دانوستکاریکی لێهاتوو، بریارەکانی بە شیۆیهکی ژیرانەیی و بە باشی دەدات و گوێ لە کەسانی دیکە دەگرێت، ئەگەر ناپەزایی دەبرێت، بە ئەدەب و قبۆلکاراوا ناپەزایی دەردەبرێت، و کەسێکی ئارام و دلخۆشە و چاکە ی بۆ دەوروبەر دەبێت (العویضی، ۲۰۱۴، ۳۱). لەم بۆچوونە سەرەوه دەتوانین ئەو بلیین، کەوا پالەوان یاخود کارەکتەری ئەرینی بەرجەستەکردنی بپروکەیه کە، کە نووسەر حەزەدە کات تیشکی بخاتە سەر، بۆ ئەوەی پۆلیک ببینیت، کە چێژ بە عەقڵی وەرگەردات، بۆ ئەوەی کاریگەریی لەسەر وەرگەردا هەبێت، ئەمەش بەهۆی ئەو زیڕەکی و لێهاتوویە، کە کەسی پالەوان هەیهتی، دەتوانین بلیین، حیکایەتی فۆلکلۆر یەکیک لە ئامانجەکانی ئەو، کە نمونەیهکی باش بۆ مروۆف دا بین بکات، کە کار بۆ پشتراستکردنەوهی پالەوانەکانی چاکە لە خۆیدا بکات، نمونەیه ئەم جۆرە حیکایەتەش لە کریکاریکی باشدا بەرچاوە دەکەوێت و باس لەوه دەکات، پۆلیک لە پۆژان پیاویک لای کابرایەکی کاری دەکرد، ئەم کابرایە، دەبێتە کەسیتی شیوازی ئەرینی، چونکە کابرایە کە کەسایەتییەکی بەرز و جوانی هەیه، متمانە پیکراوه و خاوەن زەویوزارە، پۆلیکیان کریکار بە دوا ئیشدا دەگەرێت، تاوهکو بۆیوی ژیانای دا بین بکات، پێی دەکەوێتە لای ئەم کابرایە، دوا سەلامکردن، کابرا رازی دەبێت ئەم کریکارە لە زەویەکیدا کار بکات، دوا کارکردن بۆ ماوهیهکی زۆر، پۆلیک کریکارە کە ویستی رازیبوونی خاوەنە کەیه لە خۆی و لە بەرپۆهبردنی کارەکانی بزانییت، لەبەرئەوه پەویەندی بە خاوەن کارە کە کرد و پێی گوت:

(عەلی، ۲۰۱۳، ۱۱۲). لەم حیکایەتە دەبینین کابرای خاوەنکار، هەلۆیستیی ئەرینی جوان و متمانە پیکراوی لە بەرامبەر کریکارە کە هەبوو، توانی زیڕەکانە و بەشیۆیهکی ژیرانەیی وەلامی کریکارە کە بداتەوه، لە هەمان کاتییدا ئەمە مەبەست و ویستی کریکارە کەش بوو، تاوهکو بزانییت خاوەنکار لە خۆی و ئیشە کەیه رازییه یان نا، بۆیە

پیی دهری باشه. سمایل ده‌پوا، هه‌تا ده‌گاته تاجره‌کی، له‌گه‌ل تاجره‌که‌ی پیک دیت، به‌وه‌ی که بیته قافره‌داری قافره‌ی تاجره‌که‌ی. سمایل خو‌ی بو‌سه‌فه‌ری حازر ده‌کات و به‌پری ده‌که‌وی بو‌سه‌فه‌ری. له‌پری ده‌گه‌نه سه‌ر بیره‌کی و شه‌ویان به‌سه‌ردا دی. له‌سه‌ر بیره‌که زۆر قافره‌ی دی لی بوو. وه‌کی وراغه‌کانیان ئاو ده‌ده‌ن، کابرای تاجر دهری با لیره‌به‌سه‌ینه‌وه و بنووین هه‌تا سه‌به‌ینی. سمایل قسه‌ی کابرای عاقری به‌فکر دیت‌ه‌وه، به‌ کابرای تاجر دهری، با نیو سه‌عاتی دیکه‌پروین، ئەوجا قافره‌که‌مان دابننن. کابرای تاجریش به‌قسه‌ی ده‌کات و نیو سه‌عات ده‌پۆن، ئەوجا قافره‌که‌یان داده‌نین و ده‌نوون هه‌تا سه‌به‌ینی. سه‌به‌ینی وه‌کی هه‌رده‌ستت، ده‌یان‌ه‌وی بچنه‌وه سه‌ر بیره‌که‌ی هه‌تا وراغه‌کانیان ئاو ده‌ن، وه‌کی ده‌گه‌نه سه‌ر بیره‌که‌ی، ده‌بینن کن بیره‌که‌ی تاران کرایه و هه‌موو وراغ و قافره‌کان له‌ناو چووینه. کابرای تاجر زۆر سوپاسی سمایلی ده‌کات و پیی ده‌لیت، نیوه‌ی قازانجی ئەو سه‌فه‌رم لۆ تووه، ده‌بینن کابرای تاجر زیره‌کانه‌ی بی‌ری له‌پرووداوه‌کان و پیشه‌هاته‌کانی کابرای عه‌قرفرو‌ش کرد، چونکه‌ ئە‌گه‌ر به‌اتبنا و پید‌اگری کرد‌با له‌سه‌ر قسه‌کانی خو‌ی ئە‌ه‌وا بی‌شک تووشی پرووداوی نه‌خ‌وا‌زراو ده‌بوون و هه‌ردووکیان رزگاریان نه‌ده‌بوو و ده‌فه‌وتان.

هه‌روه‌ها له‌حیکایه‌تی ئە‌گه‌ر خوا بد‌ا، له‌خه‌ته‌ جۆته‌کی ده‌دا هاتوو‌ه له‌دییه‌ک ژن و می‌ردیک ده‌بن، می‌رده‌که‌ی جوتیاره‌ و رۆژانه‌ ئیش له‌زاویه‌کانیدا ده‌کات، ژنه‌که‌شی زۆر قسه‌ ده‌هینن و ده‌با، پیاوه‌که‌ی زۆر سیه‌قی پی‌نامینن، چونکه‌ ناتواننن به‌پاریزیت، رۆژیکیان کابرای جوتیار له‌کاتی کارکردن و جۆتکردنی زه‌وییه‌که‌ی زمانی هه‌وجاره‌که‌ی به‌کوپه‌ک گیر ده‌بیت، کاتی ته‌ماشای ده‌کات و ده‌یکاته‌وه‌ پری لیره‌ی زی‌ر ده‌بیت، ژنه‌که‌شی زۆر چه‌نه‌باز و له‌و‌غه‌چیه‌، له‌دلی خویدا گۆتی با ئەو قسه‌یه‌ هه‌ربه‌سه‌تم بزانه‌م سپرم داده‌پۆشی یان به‌خه‌لکی دهری! کابراش له‌ترسی ژنی کوپه‌که‌ ده‌کاته‌ ناو جله‌کانی و به‌ره‌و ماله‌وه‌ ده‌چیت‌ه‌وه، ژنه‌که‌ی که ده‌بینن، ده‌لی پیاوه‌که‌ ئە‌ورۆ بو‌وا زوو له‌ئیشکردن هاتیه‌وه، کابراش ده‌لی ژنی نامینن، سکم ئاوساوه‌ و زۆر نه‌خۆشم، نه‌متوانن

له‌کاتی گه‌توگۆی ئیواندا کریکار و خاوه‌نکار، که‌سیکی تر گوپی له‌م گه‌توگۆیه‌ ده‌بیت و قسه‌کانی کریکاره‌که‌ی به‌دل ده‌بیت و تووشی سه‌رسوپرمانی ده‌کات، پیی ده‌لیت وه‌ره‌ لای من کار بکه‌، ئە‌ویش سوپاسی کرد و پیی وت ته‌نها ویستم خاوه‌نکاره‌که‌م چه‌نده‌ له‌من پارزیه‌، به‌پاستی هه‌لۆیستی هه‌ر دوو کاره‌کنه‌ره‌کان ئە‌رینن و مایه‌ی چاوپێکردن له‌لایه‌ن که‌سانی دیکه‌وه.

له‌هه‌وونه‌یه‌کی دیکه‌ی له‌م جۆره‌کاره‌کنه‌ره‌، که‌ له‌نیو حیکایه‌تی فۆلکلورییدا رۆلی ئە‌رینی و چاکه‌ ده‌بینن، ئە‌مه‌ش له‌به‌رامبه‌ر ئە‌وه‌دا ده‌بیت کاره‌کنه‌ری سه‌ره‌کی هه‌ست به‌وه‌ ده‌کات، که‌ه‌وا که‌سیک یاخود میله‌ته‌که‌ی تووشی رووداویکی نه‌خ‌وا‌زراو، یان نه‌هامه‌تییه‌کی وا هاتوو‌ه، که‌ ئە‌مه‌ش هۆکاریک له‌پشت ئە‌م نه‌هامه‌تییه‌ هه‌یه‌، جا به‌ده‌ست هه‌زی خراپه‌وه‌ بیت یاخود له‌لایه‌ن که‌سیکی خراپه‌وه‌ بیت، له‌واته‌دا حیکایه‌ت‌خ‌وان به‌جۆریک کاره‌کنه‌ری چاکه‌ و ئە‌رینی بو‌پرووداوه‌که‌ ئاماده‌ ده‌کات، بتواننن به‌جۆریک هه‌لسوکه‌وت بکات، تا بتواننن زیره‌کی و لیهاتوویی خو‌ی به‌کار به‌نینن و بتواننن به‌سه‌ر کیشه‌که‌دا سه‌ر بکه‌وین و خه‌لکه‌که‌ رزگار بکات، ئە‌م کاره‌کنه‌ره‌ له‌نیو حیکایه‌تی فۆلکلوریی کوردیدا به‌پێ‌یه‌کی به‌رچاو ده‌بینن و گرنگی پی‌دراوه‌، بو‌هه‌وونه‌ له‌حیکایه‌تی «دا هاتوو‌ه ده‌لیت: پیاویک ناوی سمایل ده‌بیت، کاره‌کنه‌ری ئە‌رینی نیو حیکایه‌ته‌که‌یه‌، سمایل قافره‌دار بووه‌، خاوه‌نی سن لیره‌ی زی‌ر ده‌بیت، رۆژه‌ک سمایل ده‌چیت‌ه‌ ناو بازار، له‌بازار تووشی کابرایه‌ک ده‌بیت هاوار ده‌کات و ده‌لیت:

(عه‌لی، ۲۰۱۳، ۱۹-۲۰). کاره‌کنه‌ری عه‌قرفرو‌ش رۆلیکی ئە‌رینی گرنگ و کاریگه‌ری هه‌بووه‌، بو‌رینماییکردن و ئامۆژگاریکردنی سمایل، له‌هه‌مان کاتیشدا سمایل به‌بیره‌هاتنه‌وه‌ی ئە‌و سن شته‌ی له‌کابرای عه‌قرفرو‌شی کری، ئە‌مه‌ش خو‌ی له‌خویدا زیره‌کی و لیهاتوویی کاره‌کنه‌ر ده‌رده‌خات، که‌ سمایل به‌گوپی کابرای کرد و توانی خو‌ی له‌و‌ پروودا و کاره‌ساته‌ ناخۆشه‌ به‌دوور بگریت، که‌ به‌سه‌ر قافره‌کانی تردا هاتوو‌ه و خو‌ی رزگار بکات له‌ده‌ست دز و جه‌رده‌ و که‌سانی خراپ، سمایلش

۲- پالەوانی بە شۆازی نەرنی - الشخصیه ذات فط

السلبی

ئەم كەسایەتیە، كە مەیلی شەرانگیزی یان خراپەكاری هەیه، بۆیه ناتوانیت سەرکەوتن بە دەست بەینیت، بە لكوو هەول دەدات سەرکەوتنەكان بێریتەوه، یان تێکی بدات، هۆكاری ئەم هەولدانەش بۆ ئەوه دەگەریتەوه، لەوانەیه پەيوەندی بە هۆكاری دەروونی كەسەكە یاخود نەخۆشییەوه هەبیت، كە دەبیتە پالەنەر بۆ ئەو جۆرە رەفتارانە، نمونە ی ئەو كارەكتەرانە ی، كە نەخشیکی یان وینەیه کی نەرنییان لەناو حیکایەتی فۆلكلۆریدا هەیه، بریتیە لە «باوک» كە رەفتاریکی كۆنەپەرستانە ی «پیاوسالاری» نەرنی هەیه لە شوینكەوتنی رەفتاری ژنەكە ی و ملكەچبوونی بۆی، ئەمەش لە ئەجمامی ئەو پالەنەر خراپانە ی، كە زۆربە ی كانهكان كۆنترۆلی دەكەن. هەرۆك لە حیکایەتی بەختیار و پیرەدايكدا، پاشایەك دوو ژنی دەبیت، یەكی دەكەوتە ناو تەمەنەوه و ئەوه ی دیش بچووكە، ئەو پاشایە لە تەدارەکی دنیای هەموو ئاواتی ئەوه بوو، كور ی هەبیت، تاكو بێتە شازادە و دوای خۆی دەسەلات بگریتە دەست، ئەوه ی دەبیتە فریادرس ی پاشا، دەرویشیک دەبیت، خۆی دەخاتە كۆشکی پاشا و لە خەم و خەفەتی پاشا دەگات و پێی دەلێت: ئە ی پاشامان تۆ كەسیکی دادپەرۆر و زۆرباشی، خەلك لە سایە ی تۆ ژیانیک ی خوشی هەیه و بەبێ كێشە دەژین، بەس داخی گرانم ئەوه ی تۆ خەفەتبار كردوو ئەوه یە لە دوو ژنان مندالت نییە، پاشاش زۆر لە دلی گران دەبیت، دەرویشیش پێی دەلێت، خەمت نەبیت دەرمانیکم بۆ هیناوی بیدە ژنیکیان یەكسەر زگی دەبیت، دوای ئەم قسانە دەرویش بزر دەبیت و دیار نامینیت، پاشاش لەم ساتە چی بكات چی نەكات، بە كام ژنی بدات گەورە یان گچكە، ئەویش لە دلی خۆیدا دەلێت، ئەوه ی یەكەم كەس دەرگای لی كردمەوه دەیدەمە ئەو، لەو كاتە ژنە گەورە دەرگا دەكاتەوه و گیایەكە دەدات بەو، بەلام ژنە گەورە پێی دەلێت، پاشام من گەورەم و لە زگ و زا كەوتووم نەوهك زگم نەبیت، بیدە بە ژنە گچكە، بەس تەنها یەك داواكاریم هەیه، ئەویش ئەوه یە، ئەگەر

خۆم رابگرم هاتەوه مالهوه، ژنەش مشهوهش دەبیت و بە مێردەكە ی دەلی: چیتە پیاوهكە، ئەوه لۆ وات لی هاتیە، چی بووه؟ كابر سەر بئند دەكات و پێی دەلێت: حورمێ چیت لی بشارمەوه، شتەکی وام بەسەر هاتیە، چما لەو دنیایە ی بەسەر كەس هاتیە، ئەوه ی من دیتم، ژنەكەش پێداگری دەكات لەوه ی بزائیت پیاوهكە ی چی لی بەسەر هاتوو، پیاوهكەش پرووی تی كرد گۆتی: جۆتم دابەست و دانەبەست، بروسكەك بەبن زگمدا هات و دایهوه پشتم، گۆتم هەتا نەپهۆخستیمە با بچمەوه سەر دەستاوی، بزنام ئیسراحه تەکی ناکەم، چوو لی دانیشت هەر ئەوه نەدی زانی دوو ریشۆرە لە قوونی دەردەپەریت لە شەقە ی بالیان دا و فرین، گۆتی: ئەلعان دەمەرم، وه لا جۆتم بەتار كرد و هاتەوه مالهوه، دوای ئەوه ژنە بە خۆی ناوەستێ ئەو مەسەلە ی مێردەكە ی بۆ خەلكی دەگپرتەوه، لەگەل هەر گپرانەوه یەك ژمارە ی ریشۆلەكان زیاد دەكات، تاكو دەگات بە پاشای ولات، پاشاش كاتیک ئەم پرووداوه دەبیسیت، داوا دەكات ئەم جوتیارە ی بۆ بینن، تاكو بزائیت مەسەلە چییە، كاتیک دەگاتە لای پاشا، پاشاش بۆ دارودەستەكە ی دەگپرتەوه و دەيكات بە سەد ریشۆرە، پاشاش داوا لە كابر ی جوتیار دەكات، مەسەلەكە ی بۆ بگپرتەوه، بزانی چییە، كابر ی جوتیاریش مەسەلەكە لە سەرەتاوه چۆن بووه وهك خۆی دەگپرتەوه، بە پاشای ولات دەلێت: (مەولوود، عەبدووللا خدر، ۲۰۰۹: ۴۵-۴۶). كەسیتی نەرنی لەم حیکایەتە فۆلكلۆرییەدا لەوه دایە، كە وا پاشا دوای زانینی راستی پرووداوهكە و دۆزینەوه ی كوپە لیرەكە لە نیو زهوی جوتیارەكە لەكاتی جۆتكردن، پاشا بریاری نەرنی دا و دادپەرۆرانە بریاری دا، بە جۆریك چاوی لە كوپە لیرە ی كابر ی جوتیار نەبوو، بە جۆریك بە كابر ی جوتیار ی گۆت پیرۆزی خۆت و مال و مندالت بیت، لیرە لیرە ی خۆتە چی لی دەكە ی چی لیناكە ی ئەوه مالی خۆتە، كابر ی جوتیار لە بەرامبەر بریاری پاشادا زۆر سوپاسی كرد، بە مەش لە كۆتایی حیکایەتەكە بە دلخۆشبوونی كابر ی جوتیار و دەوله مەندبوونی بەهۆی دۆزینەوه ی ئەو كوپە لیرە یە كۆتایی هات.

ئایینیکیه، بەلام پادشاش ئەمەیی بە هەزانی گوتی: دەبیت ئەم راسپاردە و وەسیەتە شازن جیبەجی بکەم و فاتیمە کچم بخوازم و لە خۆمی ماره بکەم! براکانی فاتیمە بەم هەوالە زۆر دلتهنگ بوون بە تاییەتی ئەحمەد، هەر بۆیە زوو بە زوو دانیشتنی لەگەڵ مەحمود و حەمەدی ساز دا، کە هەموو هەولێک بەدەن بوو ئەوەی ئەم کارە سەر نەگرت! بەلام مەحمود و حەمەد بۆ دەسەلاتی خۆیان ئاشکرا کرد، کە ئەوان ناتوانن لە قسەیی بابیان دەرچن، لە لایەکی تریشەو دەبینن هەردوو براکەیی ئەوانیش هەلۆستی نەڕینیان دەبیت لە بەرامبەر ئەو کردەووەیی باوکیان، بەلام لەبەر ئەوەی باوکیانە و پادشایە، نەیانویرا لە دژی فەرمانی باوکیان بوەستن.

دووهم: کەسیتی نەڕینی بە شیوازیکی چاکسازی کۆمەڵایەتی (الشخصية الإيجابية ذات النمط الإصلاحي الاجتماعي)

پالەوانی هەلبژێردراوی کۆنەپەرستانە، بە یەکیک لە یەكەم کەسایەتیە ئەڕینیەکانی کۆمەڵگا دادەنریت، لەم بارەییەو ساریسی دەبیت: یەکیک لەو نمونانەیی کە لە لادیدا دووبارە دەبیتەو، کارەکتەر ئەو هەلبژێردراوێیە کە هاوتایە لەگەڵ پۆستی سەرۆکی شارەوانی، کە سەرۆکی گوندەکەییە (الساریسی، ۲۰۰۴، ۲۱۷). لەمەو دەتوانین بڵین، کەسایەتی هەلبژێردراو بە شیوەییەکی تاییەت هاوتەرییە لەگەڵ کەسایەتی پاشای ئیستا لە چارەسەرکردنی ناکوکیەکان، واتە پێدانی دەسەلاتی تەواوەتی بەو جۆرە کەسایەتیە، وا دەکات ببیتە کەسێکی ئەڕینی بۆ کۆمەڵگاکە و ببیتە هۆی ئەوەی کەشیکی خۆش و ئارام و دادپەروری بۆ هەموو لایەک دەستبەر بکات، لەم بارەییەو ساریسی پێی وایە پالەوانی هەلبژێردراو نمونەیی گەشەسەندنی حیکایەتە بەدریژایی سەدەکان، بەو پێیەیی ئەم کارەکتەرە جێگەیی پاشای گرتوو لەو چیرۆکانەیی کە لەناو خەڵکدا ژیاون و سوورانهو (سەرچاوەیی پیشو، ۲۱۷).

بۆ نمونە لە حیکایەتی چۆلیدا باس لەو دەکات، پاشایەکی زۆر زالم و غەدار و خوا نەناس هەبوو، ئەو پاشایە وەزیریکی زۆرباشی دەبیت، زۆرجار ئامۆژگاریی

مندالی بوو حەز دەکەم بە دایکە بانگم بکەن، پاشاش زۆری پێخۆش دەبیت و سوپاسی دەکات، پاشاش گیایەکە دەداتە ژنی گچکە و دەبخوات، دواي ماوەیەکی زگی دەبیت و دوو کوری دەبیت، یەکیان ناوی بەختیار دەبیت و ئەویتریشیان ناوی شیرزاد، دواي ئەوەی گەورە دەبن سوارچاک و پالەوان دەبن، ژنە گچکەکە لەسەر مندالەکان دەبیتە مەملاتیان بەجۆریک ژنە بچووکهکە مندالەکان هان دەدات نەچنە لای ژنەکەیی تر و سەردانی نەکەن، ئەمەش خۆی لەخۆیدا ژنە بچووکهکە دەبیتە کارەکتەری نەڕینی، چونکە دەییەوئیت و بکات دووبەرەکی و ناخۆشی بختە نیوان بەختیار و ژنە گەورە، چونکە بەختیار جیاوازی نەدەکرد لە نیوان هەردووکیاندا، هەرۆک لە حیکایەتەکە هاتوو دەبیت: مەخموری، هەولێر، ۲۰۱۱).

کەسایەتی دایکەکە لە فۆرمی نەڕینی خۆیدا دەردەکەوئیت بەوەی هانی کورەکەیی دەدات، کەوا جەهوی و لات بگریتە دەست، ئەمەش هۆکارەکی بۆ ئەو دەگەریتەو، کەوا بەختیار پۆژ لە دواي پۆژ لای خەلکی خۆشەوئیت دەبیت، لەبەرامبەر ئەم حەسوودیەیی شیرزاد و داپیرەیی لەبەرامبەر بەختیار، توانی لایەنی ئەڕینی خۆی بەگەربخات و وا بکات شیرزاد براکەیی و داپیرەیی لەو ناوچەیی دەربکات، ئەمەش دواي ئەو دەبیت، کە دوو کورەکەیی پاشا نەیانتوانی ئەو ئامۆژگارییەیی پێدان لە پێش پۆشیستی بۆ حەج جیبەجی بکەن، هەردووکیان لە تەماعی گەیشتن بە کورسی دەسەلات و بەکارهێنایان لە لایەن هەردوو ژنەو، کە هەر یەکەیان ئەویتریان هان دەدا بۆ گەیشتن بە کورسی دەسەلات.

هەرۆهەا لە وێنەیی کەسیتی نەڕینی باوک لە بەرامبەر ماره کردنی کچەکەیی خۆی بۆ خۆی، لەبەرامبەر پێکردنەووەی ئەو حەز و ئارەزووی کە باوکەکە هەییوو لەبەرامبەر کچەکەیی، ویستووئیت بە زۆر کچەکەیی لە خۆی ماره بکات و بیخوازیت، هەر وەک لە حیکایەتی فۆلکلۆریی سیمین عوزاردا هاتوو و دەگێرنەو: (سکتانی، ۲۰۱۱، ۲۰۲). لێرەدا پادشا کارەکتەری لە جۆری نەڕینییە، چونکە لە کۆمەڵگایەکی، کە رێگە بەو جۆرە کارانە نادات باوک کچی خۆی لە خۆی ماره بکات، دژی هەموو شەرعی و

پاشای دەکرد و تەنیا ئەو دەیتوانی بەرھەڵستی پاشا بکات، پاشا ھەموو ژيانی بۆ کوشتن و پرین و تەعەدا دانابوو، دەیگۆت: ئەمن دەتوانم ھەرچی ھەوێ بیکەم و کەسیش ناتوانی لێپێچینەو ھەم لەگەڵدا بکات، بەلام ھەزیرەکە ھەموو جارێ پێی دەگۆت: ھەرچی شتیک قەراری خودای لەسەر نەبێ جێبەجێ نابێ، با ئەوشتە ئاوخواردنەو ھەش بێ، پیاو دەبێ بزانی ھەرچی دەیەوێ بیکات، دەبێ ناوی خودای لەگەڵدا بێ، پۆژیکیان پاشا و ھەزیر پریار دەدەن بچنە دەرەو ھەوێ شار، بۆ ئەو ھەوێ قەناغەت بەو قسە ھە بھێنیت، کە ھەزیر پێی گۆت، ئەوانیش جلی دەرپۆشیان لەبەر کرد و پۆششتن بۆ دەرەو ھەوێ شاری خۆیان، بۆ ئەو ھەوێ کەس نەیانناسیت، شەو دادی لە گوندیک لا دەدەن پووناکیەک دەبینن دەچنە ئەو ماڵە، لە دەرگا دەدەن ژنیک دەیکاتەو ھە بەتەنھا دەبیت، دواي سلاوکردن ژنەکە پێیان دەلێت: من بە تەنھام پیاو ھەم لە ماڵ نییە و ھەژارین ھێچمان نییە، بۆتانی ئامادە بکەم، ئەوانیش دوو لیرە زێری پێ دەدەن و دەچیتە بازار و خواردنیان بۆ ئامادە دەکات، تا دەرنگانی شەو ژنەکە لەبەر ئازاری زگی ھاوار دەکات، ئەوانیش بە خەبەر دین تەماشای دەکەن، ژن دووگیانە و خەریکە مندالی ببیت، بەھەر حال مندالەکە لە دایک دەبیت و بەرەبەیان پاشا بە ھەزیر دەلێت، ئەم مندالە دەرپۆشینی لە چۆلی فری دەدەین، تاکو بزانی ئەو قسە ھەوتت خودا چێ بۆ دەکات، دەیبەن و بەرەبەیان زوو دەرپۆن و مندالەکە بە خاویلیەکی لوول دەدەن و لەگەڵ خۆیان دەبەن لە چۆلەکی فری دەدەن، لەوکاتە مامزەک بەویدا تێپەر دەبیت، خودای گەورە دەیخاتە دلی مامزەکە و دەچیتە لای مندالەکە و شیرێ پێ دەدات، تاکو تێر دەبیت، ئەم کارە بۆ ماو ھەوێ سێ مانگ بەردەوام دەبیت و باوکەکە مندالەکە لە چیا دەبینیت و دەبیاتەو ھە ماڵەو ھە بانگی ژنەکە دەکات، پووداوەکە بۆ دەگێریتەو ھە، کاتی مندالەکە دەبینیت بەو خاویلیەکی لوولی دابوو ھەمان خاویلیە، سوپاسی خودا دەکات و مندالەکەیان دەدۆزنەو ھە، حیکایەتخووان دەلێت: «حیکایەت رێگای دوور نێزیک دەکاتەو ھە»، دواي بیست ساڵ مندالەکە گەورە دەبیت، باوکی چایخانەکی بۆ دەکاتەو ھە ناوی لە

کۆرەکەیان دەنێن چۆلی، پۆژەک پاشا بە ھەزیر دەلێت، با پیاو ھەوێ دەرەو ھەوێ کۆشک بکەین، دەچنە ئەو شوێنە چۆلی، خەلکەکە بانگی دەکەن چۆلی چامان بۆ بیئە، ناو ھەزیر دەبیت لای پاشا، بانگی دەکات، ھەرە بزانی بۆ ناوت چۆلییە؟ ئەویش چیرۆکەکی خۆی دەگێریتەو ھە، پاشا ھەناسیتەو ھە، ھەزیریش پێی دەلێت، پاشا چیم پێ وتی، ئەگەر ئێشەک فەرمانی خودای لەسەر نەبیت، نابیت، پاشا دەلێت: دەبێ ئەو کۆرە بکوژم، نامەکی بۆ دەنووسیت، پێی دەلێت: بیئە بۆ کۆشکی پاشا و بیدە کۆرەکەم، ئەویش فەرمانی پاشا جێبەجێ دەکات و دەرپۆش دەکات، ئەویش شەو و پۆژان، کۆرە نزیکی باخچە پاشا دەبیت، ئێسراحتیک دەکات، بۆ خۆی لێی دەخەوێت، لەو کاتەدا کچی پاشا لەگەڵ ھاوڕێکانی دەچیتە دەرەو ھەوێ کۆشک، بۆ کات بەسەربردن، دەبینیت کۆرێک، چ کۆرێک جوان و بریقەدار و بالاجوان، کچی پاشا، کاتیک دەبینیت یەکسەر عاشقی دەبیت، ئەو نامە ھەوێ لەبن سەری بوو، دەریدەھێتیت و سەیری دەکات نووسرایە: (کاکە لالا، ۲۰۰۹):

۱۴۹-۱۵۰). لیرەدا دەبینین کچی پاشا دەبیتە کارەکتەری ئەرینی کۆمەلایەتی، راستە بۆ بەرژەو ھەندی خۆی ئەو کارەکی کرد، بەلام لە ھەمان کاتیشدا توانی گیانی کۆرێکی گەنج و جوانی ھەوێ چۆلی رزگار بکات، دلی خۆش بکات، لە کۆتایی پووداوەکان دواي ئەو پاشا بەمە دەزانیت، زۆر تۆرە دەبیت، دیسان پریار دەدات ئەو کارە بکات، تەلەکی بۆ دادەنێتەو ھە، بەلام لە تەلەکی پاشا خۆی تووش دەبیت و دەمریت، کۆرەش دەبیتە زاوی پاشا و دەسەلاتی ناو کۆشک ھەردەگرت و پێگە ھەوێ لە کۆشکدا دەبیت، لەگەڵ ئەو ھەشدا خەلکەکەش دەکەونە ژیانکی شایستە و خۆش و لەو پاشا زالمەش رزگاربان دەبیت.

دوو ھەم: جوورەکانی پالەوان بە پێی سروشت و پیکھاتن و

بنیاتی کەسیتیان

۱- پالەوانی گۆراو- پەرەسین (البطل غیر الثابت):

پالەوانیکە ھەنگاو بە ھەنگاو بە پێی گەشەسەندنی باری دەررونی و کۆمەلایەتی و ھزری گەشە دەکات و گۆرانی بەسەردا دیت، بۆیە دەتوانین بلیین، ئەم جوورە پالەوانە فرە ھەندە مەروییە، ئەم ھەندەندانەش پەیتا پەیتا

به‌رز و نزم ده‌بیته‌وه، برودار و بیروا ده‌بیت، چاکه ده‌کات وه‌ک چۆن خراپه ده‌کات، کارێکی زۆر ده‌کاته سه‌ر ئه‌وانی تر (ئه‌لوه‌نی، ۲۰۰۹، ۷۳-۷۴).

به‌ جوړیک پالنه‌وانی نیو حیکایه‌ته‌که به‌ زۆری که‌سیکی هه‌زار و کاسبکار و جوتیاره، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆرجار وا‌روو ده‌دات له‌رووی پیکهاته‌ی شیوه‌ و پرووخساره‌وه که‌سیکی جوان و سه‌رنجراکیش بیت، له‌م جوړه‌ی کاره‌کته‌ره هه‌ندی‌ک جار روو ده‌دات پالنه‌وانی نیو حیکایه‌ته‌که جوتیارێکی هه‌زار بیت، یاخود شوایتیک بیت، حیکایه‌تخووان سه‌رنجی ده‌خاته‌سه‌ر و به‌ جوړیک وای لی ده‌کات بیته‌ پالنه‌وانی نیو حیکایه‌ته‌که، به‌ جوړیک خو‌ی بو‌ه‌موو هه‌لو‌یستیک ئاماده‌ ده‌کات که له‌ ژانی روو بدات، بو‌ ئه‌م ئامانج و مه‌به‌سته ده‌جه‌نگیت، که ده‌یه‌و‌یت پیی بگات، جا گه‌یشتن بیت به‌ کچی پاشای ولات، یاخود دۆزینه‌وه‌ی کویه زی‌ریک له‌کاتی ئیشکردن، یاخود پیدانی بی‌ریکی قوول له‌ لایه‌ن حیکایه‌تخووانه‌وه بو‌ پالنه‌وانی نیو حیکایه‌ته‌که، یاخود له‌ هه‌ندی‌ک باردا به‌هو‌ی خراپی باری هه‌زاری و چوونه ته‌مه‌نه‌وه له‌لایه‌ن که‌سانی به‌ سال‌چووان و نه‌توانینی به‌خپو‌کردنی له‌ لایه‌ن کوره‌وه، هه‌لو‌یست و بی‌ری خراپ ده‌که‌و‌پته‌ ناخ و ده‌روونییه‌وه، که ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌ هه‌لو‌یست گو‌پین له‌ که‌سیکی به‌ به‌زه‌یی بو‌ که‌سیکی بی‌ به‌زه‌یی، به‌لام دواتر به‌ هو‌کاری‌ک له‌ هو‌کاره‌کان و گو‌پان له‌ هه‌لو‌یسته‌کان ده‌بیته‌ مایه‌ی په‌شیمانبو‌نه‌وه له‌م کرده‌وه خراپانه‌.

بو‌ هه‌مونه له‌ حیکایه‌تی زه‌رده‌خه‌نه‌ی باوکی‌کدا باس له‌ کابرایه‌کی جوتیار ده‌کات، باوکی چۆته‌ ناو ته‌مه‌نه‌وه و پی‌ر بووه‌ توانای به‌خپو‌کردنی له‌ لایه‌ن کوره‌که‌یه‌وه نه‌ماوه، له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌دا جوتیار که ده‌بیته‌ پالنه‌وانی په‌ره‌سینی نیو حیکاته‌که، هه‌لو‌یستی خراپی له‌ به‌رامبه‌ر باوکی ده‌بیت، به‌ جوړیک ده‌یکاته‌ کۆلی و هه‌ندی‌ک خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه له‌گه‌ل خو‌یدا ده‌بات و ده‌بیات له‌ ئه‌شکه‌وتیتک دایده‌تیت و به‌جیی ده‌هیل‌تیت، دوا‌ی مائا‌وا‌ییکردن به‌ باوکی ده‌ل‌یت هیچی دیکه‌ت پی‌ویست نییه‌ تا‌کو بو‌ت بکه‌م و پرۆم؟ له‌و کاته‌دا باوکی ده‌ل‌یت: « کاتی خو‌ی باو‌کم وه‌ک ئیستای من چوو‌بووه‌ ساله‌وه. پی‌ویستی به‌ خزمه‌ت‌کردن

له‌ هه‌لو‌یستیکه‌وه بو‌ هه‌لو‌یستیک‌ی دی به‌ ده‌رده‌که‌ون، واته‌ له‌ هه‌ر هه‌لو‌یستیک‌دا هه‌لسو‌که‌وت و په‌فتاری‌کی نویی ده‌بیت، که ده‌بیته‌ هو‌ی ئاشکرا‌بوونی په‌کیک له‌ په‌هه‌نده‌کانی ئه‌و که‌سه (عه‌بدو‌لا، ۲۰۰۰، ۱۵).

له‌م په‌هه‌نده‌وه ده‌توانین بل‌یین، پالنه‌وان له‌رووی بنیاته‌وه کاره‌کته‌ریکی ئالۆز و تیکه‌له، له‌ هه‌مان کاتدا خو‌ینه‌ر یان گو‌یگر ناتوان‌یت زوو بریار له‌سه‌ر چاره‌نووسی بدات و بتوان‌یت به‌ رسته‌یه‌ک یان چه‌ند رسته‌یه‌ک گو‌زارشتی لی بکات و هه‌لو‌یستی خو‌ی له‌ به‌رامبه‌ر ئاشکرا بکات.

هه‌ندی‌ک جار له‌گه‌ل ته‌وا‌بوونی پۆلی پالنه‌وانی گو‌راو به‌ ته‌وا‌بوونی حیکایه‌ته‌که‌وه په‌یوه‌سته، چونکه له‌وانه‌یه پیش کۆتایی ژانی پالنه‌وان له‌ناو حیکایه‌ته‌که هه‌لو‌یستی به‌رامبه‌ر پالنه‌وانیک‌ی دیکه، یان رووداو‌یک بگو‌پیت و هه‌لسو‌که‌وتی جیا‌واز له‌ هه‌لسو‌که‌وته‌کانی دیکه بکات و له‌وانی دیکه‌ی په‌شیمان بیته‌وه، له‌نیو رووداو و پیشه‌هاته‌کان کاتیک پالنه‌وان هه‌لو‌یستیک‌ی نویی وه‌رده‌گری‌ت پی‌ویستی به‌ زه‌مینه‌سازکردن هه‌یه، به‌مه‌ش ده‌بینین پله‌ به‌ پله هه‌لو‌یسته‌کان ئاشکرا ده‌بن و له‌گه‌ل به‌ره‌و‌پیش‌چوونی رووداو‌ه‌کان پیش ده‌که‌ون، ئه‌م پیش‌که‌وته‌ش له‌ ئه‌نجامی کارلی‌ککردن و به‌رده‌وامبو‌ونه‌تی له‌گه‌ل رووداو‌ه‌کان، یان به‌ سه‌ره‌که‌وتن، یان به‌ شکسته‌خواردن و کۆتایی دیت.

خو‌لقاندنی ئه‌م جوړه‌ پالنه‌وانانه له‌ لایه‌ن حیکایه‌تخووانه‌وه کارێکی ساده و ئاسان نییه، به‌ل‌کوو شاره‌زایی و لی‌ها‌توویی و ئاستی رۆشن‌بیری و نه‌زموونی حیکایه‌تخووان له‌ولایه‌نانه‌وه به‌ دیار ده‌که‌و‌یت، به‌ جوړیک کۆمه‌له‌ سیفه‌تیک له‌ که‌سی‌کدا ده‌خولقی‌نی، به‌ جوړیک بتوان‌یت رووبه‌رووی مملانی و کیشه‌کان بیته‌وه، له‌ رووی شکست و سه‌ره‌که‌وتن یاخود خراپه و چاکه، بو‌یه ده‌توانین بل‌یین، ئه‌م جوړه‌ کاره‌کته‌ره جی‌گیر نییه و له‌هه‌ر دۆخیک‌دا به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌بی‌نرئ، له‌به‌رئه‌وه گو‌تراوه: ئه‌و کاره‌کته‌ره لی‌کدراوه ئالۆزه‌یه... خو‌ینه‌ر پیشتر نازان‌یت چاره‌نووسی چۆن ده‌بیت، چونکه حالی ده‌گو‌پیت و په‌فتاری له‌ گو‌راندابه، له‌ هه‌ر هه‌لو‌یستیک‌دا، به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌بی‌نرئ، کاره‌کته‌ریکی سه‌ره‌رۆ و نه‌ترس و ئالۆزه، به‌ هه‌موو واتا‌کانی وشه‌ی ئالۆزی، ناحه‌زی و خو‌شه‌ویستی ده‌کات،

مالاتی زۆری دەبیت، هەر ساله و له وهزری گه‌رما و ساردیدا کوێستان و گه‌رمیان ده‌کهن، پوژه‌ک که‌ریم کاروان له‌گه‌ل براده‌ریکی ده‌چنه‌ ده‌ره‌وه، له شوینیکی که‌ گزویا باش به‌رزبۆته‌وه و سه‌وزایی زۆر ده‌بیت، پریار ده‌ده‌ن له‌و شوینه ره‌شمال هه‌لبه‌دن، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له‌و شوینه گه‌رماویک ده‌کهن، به‌لام ژنیان له‌گه‌ل خۆیان نه‌بردوو، تاوه‌کو جل و شتومه‌کیان بو‌ بشۆن، له‌وکاته تووشی شوانیک ده‌بیت: (عاللایی، ۲۰۰۷، ۱۶۷). لێره‌دا کاره‌کته‌ر شوان، هه‌لوێستی مه‌ردانه و نیازپاکی خۆی بو‌ کابرای په‌وه‌ند به‌ دلکی سافه‌وه‌ ده‌رپیره‌ و داواکه‌ی قبوول کردوو، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی ژنه‌که‌ جله‌کانیان بو‌ ده‌شوات جوان قه‌دیان ده‌کات و ده‌یخاته ناو بوخچه‌، به‌لام عه‌سری به‌سه‌ردا دیت دره‌نگ ده‌بیت، بۆیه‌ ژنه‌که‌ ده‌لێت قه‌یدی چیه‌ با بو‌خۆم بو‌ کابرای به‌م. » (پیکشادبوونه‌وه، ۱۶۸). پاش ئه‌وه‌ی شوانه‌که‌ بو‌ شه‌و ده‌چیته‌وه‌ ماله‌وه‌ ده‌بینیت جگه‌ له‌ دوو کوره‌ بچوکه‌که‌ی هیج که‌سیکی دیکه‌ی لێ نییه‌، بیر ده‌کاته‌وه‌ له‌وه‌ی که‌وا ژنه‌که‌ی شه‌مه‌که‌کانی بو‌ کابرای په‌وه‌ند بردوو، ده‌گه‌رپته‌وه‌ ئه‌و شوینه‌ی په‌شمالیان هه‌لداوه‌ دوا‌ی پرسیارکردن بۆی ده‌رده‌که‌ویت، که‌ کابرا ژنه‌که‌ی رفاندوو و هه‌لاتوو، شوانه‌که‌ به‌ ناومی‌دی دپته‌ ماری به‌ عاجز و غه‌مباری و کز و ماتومه‌لولی داده‌نیشیت، بۆیه‌ پریار ده‌دات ئه‌م شوینه‌ به‌جی به‌لێت و له‌گه‌ل دوو کوره‌که‌ی برۆن به‌ دوا‌ی ژنه‌که‌یدا بگه‌رپیت. » (پیکشادبوونه‌وه، ۱۶۹)، له‌م رووداوه‌دا ده‌بینین هه‌ردوو منداری شوانه‌که‌ یه‌کیان ئاو بردی و ئه‌ویتیشیان گورگ بردی، شوان به‌ تاقی ته‌نیا له‌و رووباره‌ مایه‌وه‌ و به‌ گریان و خه‌م و خه‌فه‌ته‌وه‌ رووی له‌ خوا کرد، ئه‌ی خوایه‌ چیم به‌سه‌ر هات، خوایه‌ هه‌ر ئه‌تو که‌سی بیکه‌سانی، ده‌بینین له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و رووداوانه هه‌لوێستی شوانه‌که‌ زیاتر ده‌گورپیت و داخ له‌ دل ده‌بیت، بۆیه‌ هه‌لوێست وه‌رده‌گریت و پریار ده‌دات شاره‌که‌ی خۆی به‌جی به‌لێت و بچپته‌ شاریکی تر، وه‌کی گه‌یشته‌ شاره‌که‌ (پیکشادبوونه‌وه، ۱۶۹). له‌ ئه‌نجامی ئه‌و رووداوه‌دا گۆرانیک زۆر به‌ ژیان و هه‌لوێست و تپروانیی شوانه‌که‌دا دیت، چونکه‌ به‌ فریادانی سێ جار بازه‌که‌ و هه‌رنیشتنه‌وه‌ی هه‌ر سیجاره‌که‌ به‌سه‌ر کابرای شوانه‌که‌، له‌ ئه‌نجامدا وه‌کو

بوو ئیواره‌ وه‌خته‌یه‌ک له‌گه‌ل توێشه‌ به‌ره‌یه‌ک نان و جه‌وه‌نگه‌یه‌ک ئاودا کردمه‌ کوول و له‌ زاری ئه‌م ئه‌شکه‌وته دامنا و خۆم گه‌رامه‌وه‌ باوکیشم دایه‌ ده‌ست سه‌رما و سووله‌ و درنده‌ی کێو. وا ئیستا هه‌مان په‌فتار به‌ره‌و رووی خۆشم ده‌بیته‌وه‌ و هه‌مان کرده‌وه‌ دپته‌وه‌ پتی خۆم، ئه‌وه‌ بۆیه‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ ده‌مگرئ! کوره‌، که‌ ئه‌مه‌ی بیست، له‌ دلێ خۆیدا گوته‌ی: (دوا‌ی چهند سالیکی دی کوره‌که‌ی منیش ئه‌م په‌فتاره‌ له‌گه‌ل من ده‌نوینئ. له‌ کرده‌وه‌ی خۆی پاشگه‌ز بۆوه‌. باوکی کرده‌وه‌ کوول و برديه‌وه‌ مال. تا ئه‌و پوژهی مرد خزمه‌تی کرد(حسن، ۱۹۹۷، ۴۳). له‌م هیکایه‌ته‌دا ده‌بینین پاله‌وان دوا‌ی ئه‌وه‌ی باوکی بو‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌ ده‌بات و له‌وئ به‌جی ده‌هیلێت، هۆکاریی ئه‌م رووداوه‌ ئه‌وه‌یه‌ باوکی که‌وتوته‌ ته‌مه‌نه‌وه‌ و ناتوا‌یت خزمه‌تی باوکی خۆی بکات، بۆیه‌ ئه‌م پریاره‌ ده‌دات، له‌ کاتی مائاوا‌یی کوره‌ له‌ باوکه‌که‌، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بو‌ ده‌کات، کوره‌ش له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م کرده‌وه‌یه‌ تووشی سه‌رسورمان ده‌بیت و داده‌میتیت، داوا‌ی له‌ باوکی ده‌کات هۆکاریی ئه‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ چیه‌، ئه‌ویش هۆکاره‌که‌ی بو‌ باس ده‌کات، کاتی کوره‌که‌ ئه‌م به‌سه‌رهاته‌ی باوکی ده‌بیستیت، له‌ دل و ناخی ده‌روونی خۆیدا بیر لێ کرده‌وه‌، که‌ له‌ داها‌توودا له‌ ترسی ئه‌وه‌ی سه‌به‌ی کوره‌که‌ی ئه‌م کاره‌ی له‌ به‌رامبه‌ر بکات، هه‌لوێستی خۆی ده‌گورپیت و پاشه‌گه‌ز ده‌بیته‌وه‌ له‌و کاره‌ی کردوویه‌تی که‌ هه‌له‌یه‌، بۆیه‌ باوکی ده‌کاته‌وه‌ کوولی و ده‌بیاته‌وه‌ ماله‌وه‌ خزمه‌تی باشی ده‌کات، تاوه‌کو ئه‌و پوژهی ده‌مرپیت، لێره‌دا ده‌بینین هه‌لوێست گۆرینی له‌ لایه‌ن کاره‌کته‌ره‌وه‌ ده‌بیته‌ گۆران له‌ هه‌لوێستی خراپی کوره‌که‌ی و دواتر په‌شیمان بوونه‌وه‌ لێی، په‌شیمان بوونه‌وه‌ له‌م هه‌لوێسته‌ کاریگه‌ریکی ئه‌رینی له‌سه‌ر بیر و پۆشنیری خۆنه‌ر دروست ده‌کات، که‌ بپته‌ په‌ند و ئامۆزگاری بو‌ نه‌وه‌کانی داها‌توو، بتوانن ریز له‌ دایک و باوک بگرن تاوه‌کو کو‌تایی ژانیان به‌ باشی خزمه‌تیان بکه‌ن، تا‌کو له‌ کو‌تایی پاداشتی چاکه‌یان بدرپته‌وه‌.

له‌ هیکایه‌تی دا، زیاتر له‌ پاله‌وانیک پۆل ده‌بینن له‌ گپرا‌نه‌وه‌ی رووداوه‌کاندا هه‌ن، ئه‌وانیش که‌ریم کاروان و کابرای شوان، که‌ریم کاروان کابرایه‌کی ده‌وله‌مه‌نده‌، مه‌ر و

ھەلۋىستى لە بەرامبەر كەرىم كاروان دەگۈزۈپت و بىرىرى سەرپەراندن بۆ كەرىم كاروان دەرەكات، ھەرچەندە كەرىم كاروان دەكەۋىتە پارانەۋە لە بەرامبەر پاشادا، بەلام پاشا پەشىمان نايىتەۋە و بىرىرەكە جىبەجى دەكات.

۲- پالەۋانى نەگۈر - پەرەنەسىن - چەسپاۋ (البطل الثابت):

ئەم جۆرە پالەۋانە خاۋەن چەمكىكى جۆراۋجۆر نىيە، لە پروۋى ھەست و سۆز و بىر و بۆچۈۋىيەۋە بە درىژايى پىرۋسەى گىرانەۋە لە يەك ئاستدا دەمىننەۋە و گەشەناكات، واتە نەگۈر و لەگەل گۆران و بەرەۋىپىشچوۋنى رووداۋەكاندا گۆران بەسەر ھەلۋىستىدا نايەت، چونكە: رووداۋەكان كارى تى ناكەن، نووسەر لە سەرەتاۋە ۋىتەيەكى تەۋاۋ و كاملى بۆ ئىمە دەكىشىت، كە تواناي گەشەكردنى نىيە، بۆيە ۋەلامدانەۋە سەبارەت بە رووداۋەكان نەزانراۋە (خدر، ۲۰۱۲، ۱۰۳). لەم پىناسەيە ئەۋە دەبىننەت، كەۋا ئەم جۆرە لە نىۋ رووداۋەكاندا ھىچ ھەلۋىستىكى نايىت و گەشەناكات، ھەر لەسەر ئەۋ بارەى خۆى دەمىننەۋە كە ھىكايەتخۋان رۆل و پىنگەكەى لەنىۋ گىرانەۋەكەدا بۆى دايرى دەكات، ياخود دەتۋانن بلىن ئەۋ كەسەيە، كە كارى چاۋەرۋان نەكراۋ و كتوپرى لى چاۋەرۋان ناكرىت.

ئەم ئاسانى جياكردنەۋەيە زۆر بەروۋنى لەلەي محەمەد ئەمىن عەبدوللا لە نامەى ماستەرەكەيدا پروۋن كراۋەتەۋە و دەلىت: «ئەمجۆرە كارەكتەرە، كە خاۋەن يەك ئاستى دىارىكراۋە و لەكاتى مەلمانى و كىشەدا زۆر سادە دەرەكەۋىت و ھەر لە يەكەم دەرەكەۋىتەۋە كەسايەتتەكەى ئاشكرا دەبىت، بە ئاسانى لە كەسانى دىكە جيا دەكرىتەۋە و دەناسرىتەۋە» (عەبدوللا، ۲۰۰۰، ۱۶).

پالەۋانى پەرەنەسىن لە ھىكايەتى فۆلكلوردا، ئەۋ پالەۋانانە پىشكەش دەكات كە لەسەر بەھاكانيان و رەۋشەتە باشەكانيان جىگىرن، لە ھەر بارودۇخىكى قورس و سەختەكانى ژيانان كە پىيدا تىپەر دەبن كارىگەرىيان بە سەرەۋە نايىت و ۋەكو خۆيان دەمىننەۋە، لە كۆتايى ھىكايەتەكەدا، ئەۋەى شايانى پاداشتى گەۋرەبىت لە بەرامبەر ئەۋ كىردەۋە چاكانەى، كە ئەنجامى دەدەن، ئەمەش بە پىشتراستكردنەۋەى ھىكايەتەكە لە رىنگەى

پاشاى ئەۋ ۋلاتە ھەلبۇزىردراۋ كاروبارى ئەۋ شارەى كەۋتە دەست، توانى بە شىۋەيەكى دادپەرۋەرانە ۋلات بەرپۋە بىات و خەلك ژيانىكى خۆشى و بەختەۋەرىي ھەبىت لەسەردەمى پاشاى نوۋى، تا ۋاى لى ھات لە ھەموۋ شارەكانىتر ناۋبانگ پەيدا بىكات و خەلك پروۋى تى بىكەن، بۆيە ئەۋ دوو مىندالەى كە بىز بىۋون، گەۋرەبىۋون و تا ۋايان لى ھات بە يەك شاد بىۋونەۋە و بىۋونە ھاورپى يەكدى، بەلام ھىچيان يەكتىران نەدەناسى، تاۋەكو رۆژەك بىريارىان دا بە دۋاى كاردا بگەرىن، بۆ ئەۋەى بتۋانن ژيانىكى باش بۆ خۆيان پەيدا بىكەن، تاۋەكو رۆژىك رىيان دەكەۋىتە ئەۋ شارە و دەچنە كۆشكى پاشا و پاشاش دۋاى گىتوگۆ پارى دەبىت بىنە پاسەۋانى كۆشك، بەلام پاشا نازانىت ئەۋ دوو كورە مىندالى ئەۋن، لەگەل ئەۋەشدا لەگەل بىۋون بە پاشا و دەسەلات گرتنە دەست لە كەسكى شۋانەۋە بۆ پاشايەتى ھەلۋىستى مەردانە بەرامبەر خەلكەكە پىشان دەدات، كە ئەمەش خۆى لە خۆيدا پەيۋەستە بە كارەكتەرى پەرەسىن، لە دۋاى ئەۋەى ئەۋ دوو كورە دەبنە ھاورپى يەكدى كەرىم كاروان ناۋبانگى پاشا دەبىستىت پرو دەكاتە ئەۋ شارە، خەلكەكە ناۋبانگى كەرىم كاروانيان بىستۋە، كە كىرايەكى دەۋلەمەندە و سەرۋەت و سامانىكى زۆرى ھەيە، خەبەر دەگەينە پاشا، ئەۋىش دەلى: بىرۆن ئەۋ كىرايەم بۆ بېئىن بزانم كىيە، كاتى دەچىتە لاي پاشا، يەكسەر دەيناسىتەۋە، بەلام كەرىم كاروان نايناسىتەۋە، بە پاشا دەلىت: (پىكشادبىۋونەۋە، ۱۷۱). لىرەدا كارەكتەر پەرەسىن كە پاشايە، ۋەكو ھەلۋىستىكى لە بەرامبەر كەرىم كاروان نوۋاندوۋىيەتى بۆ زانىنى ئەۋ مەبەستەى خۆيەتى، كە ژنەكەيەتى لە لايەن ئەۋەۋە رىندراۋە، ھىستۋىيەتتەۋە لاي خۆى تاۋەكو بزانىت چى بەسەر ژنەكەى ھاتۋە، دۋاى گەرانەۋەى كەرىم كاروان بۆ مالىۋە، دەبىننەت ئەۋ دوو كورە لە تەنىشت ژنەكەيەۋە نوۋستۋونە، بە بىننى ئەۋ دىمەنە كەرىم دەگەرىتەۋە لاي پادشا و ئەۋ ھەۋالە بە پاشا دەگەيەتتە، ئەۋىش بىريار دەدات بچن ئەۋ دوو كورە و ژنە بېئىن، بزانىت مەسەلە چىيە، بە بىننى دوو كورە و ژنەكە، يەكسەر پاشا ژنەكەى خۆى دەناسىتەۋە، پىيان دەلىت ۋەرە بزانم مەسەلە چىيە (پىكشادبىۋونەۋە، ۱۷۱). لىرەدا دەبىننە كارەكتەرى پەرەسىن دۋاى زانىنى راستى رووداۋەكان،

ئەم پېشىنازە، كە پالەوانە كە بۆ رېڭاي راست دەروات، ئەمەش دەبېتە ھاندانىك بۆ مندال و گەورە، كە لەسەر ئەم بېرە باشە پالەوان بن، بۆ ئەوھى دەست بە بەھا و پەوشتە باشانەدا بگرن و بېنە ئوونەيەكى باش لەمجورە پالەوانەھى نېو ئەم ھىكايەتە فۆلكلورىيەنە.

بۆ ئوونە لە ھىكايەتە كۆرەزاكانى رەسودا، كارەكتەرى پەرەنەسېن مام رەسودە، خەلكى دېيەكانى پشدرە، پياوئىكى خوداناس و شوكرانەبۇر بۇو، ئەم كابرەيە سى كورى دەبېت بە ناوكانى ئەحمەد و مەحمەد و مەحمود، ئەحمەد ھەرەتە ژنھېنانى ھاتبو، بۇيە مام رەسو دەچېتە گوندىك لە گوندەكانى ھاسونورى خۇيان كېزەكى بۆ كۆرەكەھى بخوازىت و لىي ماره بكات، دواى ئامادەكردنى پىداويستى و جلوبەرگ و پۇشاكى بوكىنى، رۇژىكىيان سوار بە سواری ئەسپان دەچن بە تەقەھى تەنگان و سوارسواراننى بووكى دېن، لە پېشان دابونەرىتە ئەوكات و ابووه، كە بووكيان دەگەيانە مالى زاوا، زاوا دەچووه سەربان و لە شوئىكى بەرزى خانووه كە دارىكى درىژى بەدەستەو دەگرت، پېش ئەوھى بووك پىي لە كۆسپەھى دەرگاي ھەوشە ئاوديو بكات، زاوا دارىكى دەگەيانە سەرى بووكى، گواپە سامى بەسەر بووكى دادەشكى، يان ھەندىچار چوكلىت و پارەھى ھوردەيان بەسەر سەرى بووكىدا دەكرد، بە مانايەھى لە لاي يەكتەر خۇشەويست بن، لەو كاتەھى بووكى نىك دەبېتەو لە كۆسپە ھەوشى، زاواش لىي نىك دەبېتەو، لەناكاو زاوا دەخلىسكى و بەر دەبېتەو و دەمرىت، ناچار بووكەخان دەگەرىننەو، دەبېتەو بۆ مالى باوكى، دواى ئەم رووداوه سال لە دواى سال كورى دووھى گەورە دەبېت و ھەرەتە ژنھېنانى دەبېت، باوكى كۆرە لەسەر قسە و برپارى خۇي پىداگر دەبېت و ديسان برپار دەدات ھەمان كچ بۆ كورى دووھى ماره بكات، دەچېتە خوازىنى و دەلېت: « (نانەوا، ۲۰۰۸، ۱۱۶). لىرەدا دەبېن باوكى كۆرە كە مام رەسودە، كارەكتەرى پەرەنەسېنە، چونكە لە ھەلوئىستەكانى لەبەرەمبەر ھېنانى ئەو كچە بۆ كۆرەكانى پىداگرە و برپارەكەھى ناگۇرپت، لە داخوازي دووھىمىشياندا دواى ئەوھى ھەموو كار و ئامادەكارى بۆ ھېنانى بووكى بۆ مالى زاوا كۆتايى ھات و بووكيان بە سواری ئەسپ و كەزاو و تەقەكردن

دەھېنە نىك گوندى، كۆرە لەگەل كۆمەلە گەنج و لاي گوندى سوار دەبن بە تەرادانى بەرەو پىل و پىشوازي كەزاوھى بووكەخان دەچن، لەو كاتە ئەسپى ژىر زاوا دەستى دەكەوېتە ناو كونە جورج سەرانگرى دەبى لەسەر پىشتى ئەسپ دەپەرى، ئەويش لەوئى دەمرىت، ديسان بووكەخانى دەبەنەو مالى باوكى، لىرەدا دەبېن دواى تىپەربوونى چەندىن سال كورى سىيەھى كە ناوى مەحمودە گەورە دەبېت و ھەرەتە ژنھېنانى دېت، مام رەسو ديسان لەسەر ھەلوئىستى خۇي بەردەوام دەبېت و پىداگرى دەكات لەوھى ئىلا دەبېت ئەم كچە بۆ كۆرەكەھى بخوازىت، دەچېتە مالى بووكەخان و پىي دەلېن: « (كۆرەزاكانى مام رەسو، ۱۱۷). ئەم كارەكتەرە دەبېن لە سەرەتاو تا كۆتايى يەك رووى ھەيە، بۇيە ھىكايەتخوان لەكاتى بنىاتنانى كارەكتەرى پەرەنەسېن زۆر پىوھى ماندوو ناپىت، چونكە بنىاتەكەھى ئالۆز نىيە و روويەكى سادەھى ھەيە.

ئەنجام

- ۱- ئەندىشەھى رۇمانتىكى پالەوانى ھىكايەت بە رېڭاي ھات و نەھات دەروات، ئەمەش پاش ئەوھى لە ژيانى كلۆلى و بىدەرەتەنى وەرس دەبېت، شارە و شار، دى بەدە، كون بە كون، بۆ پارووى نان بۆ ژيانىكى بە دەرەتان خۇيان فرى ئەدەنە ناو ئاو و ئاگرەو، بۆ ئەوھى بەسەر بەرزى بژىن و چاويان لە تىكە نانى دەستى خەلكىتر نەبېت.
- ۲- ئەم ئەندىشەھى، كە لە نېو بىر و ھىزرى پالەوانى نېو ھىكايەتەكەدايە، بۆ ژيانىكى شايستە و بەردەوامبوون لە ژيان كۆلەكەھى ھىكايەتە فۆلكلورىيەكانە، بۇيە زۆر جار دەبېتە رېككەوت بۆ پالەوان، كاتىك بەسەر كۆپە زىپدا دەكەوېت و دەبېتە گۆرىنى بارى ژيانى كەسېتى ھەزار بۆ بەختەوھىرى و دەولەمەندى.
- ۳- ئەوھى لە نېو ھىكايەتە فۆلكلورىدا ھەستى پى دەكرىت ئەوھى، ھەمىشە ھىزى دىپاكى و خىرخوايى و چاكە و ژىرى و بوئىرى بەسەر ھىزى ناپاكى و پىسىدا سەر دەكەوېت، ئەمەش كۆتايەكى گەش و بارى دەروونى خوئىنەر ياخود گوئىگر بەرە و ھىمنى و سەرکەوتن دەبات.
- ۴- لە نېو ھىكايەتە فۆلكلورىدا پىداگرىيەكى بەھىز لە

۸- عەلى، حسين سايبىر، ۲۰۱۳، باخى قەلەت (ئەفسانە و بەسەرھات و ھەقايەتى كوردى)، ھەولتېر.
 ۹- كاكەللا، كەرىم شىمخەمەد، ۲۰۰۹، ئاسۆي فۆلكلور، ژ: ۴۴، ۵- ھەزارەتى رۇشنىبىرى، ھەولتېر.
 ۱۰- موكرىيانى، ھىمىن، ۱۹۷۵، توحفەي موزەفەرىيە، اوسكارمان، بەشى يەكەم، چاپخانەي كۆرى زانىارى كورد، بەغدا.
 ۱۱- مەولوود، عەبدووللا خدر، ۲۰۰۹، ئاسۆي فۆلكلور، چاپخانەي ۵- ھەزارەتى رۇشنىبىرى، ژمارە: ۴۵، ھەولتېر.
 ۱۲- مەخمورى، پىرداود، ۲۰۱۱، سۆرى چاوشىن، چاپخانەي رۇژھەلەت، ھەولتېر.
 ۱۳- ھەورامى، عوسمان محەمەد، ۲۰۰۹، كچە گاوانى دولبەر، ئاسۆي فۆلكلور، ژ: ۴۴، ھەولتېر.

۱- ابن المنصور، جمال الدين ابى الفصل بن مكرم، ۲۰۰۹، لسان العرب، جلد الرابع العشر (و - ي)، دار الكتب، بيروت.
 ۲- ابراهيم، نبيله، ۱۹۹۱، اشكال التعبير فى الادب الشعبى، ط ۱، دار المكتبة غريب للطباعة القاھرە.
 ۳- الخفاجى، أحمد، ۲۰۱۲، المصطلح السردى فى النقد الأدبى الحديث، ط 1، مؤسسة دار صادق، عمان.
 ۴- الجوهرى، الدكتور محمد، ۱۹۷۵، علم الفولكلور، ط ۱، دار المعارف بمصر .

۵- السارىسى، عمر عبدالرحمن، ۲۰۰۵، الحكايات الشعبىة فى مجتمع الفلسطىنى دراسة ولنصوص، المؤسسة العربىة للدراسات والنشر.

۶- السارىسى، عمر، ۲۰۰۴، الحكايات الشعبىة فى المجتمع الفلسطىنى، ط ۱، عالم الكتب الحديث، الأردن.

۷- العفیفى، محمد ابو الفتوح محمد، ۲۰۰۱، البطولة بين الشعر الغنائى والسیره الشعبىة«عنتزه بن شداد نموذجا»، ايتراك، ط ۱، القاھرە.

۸- العويزى، عبير، ۲۰۱۴، صوره البطل فى القصة القصيره السعوديه، رساله ماجستير، جامعه ام القرى، السعوديه.

۹- المرزوقى، سمير و شاکر، جميل، ۱۹۸۶، مدخل الى نظريه القصة، دار افاق عربيه، بغداد.

۱۰- مرسى، احمد، ۱۹۷۵، مقدمه فى الفولكلور، دار الثقافه للطباعه.

۱۱- مسعود، جبران، ۱۹۹۲، الرائد(معجم لغوى عصرى)، دار العلم للملاين، ط ۷، بيروت، لبنان.

۱۲- ضيف، الدكتور شوقى، ۱۹۷۰، البطولة فى الشعر العربى، الطبعه الثانيه، دار المعارف، القاھرە.

لايەن پالەوانى نىو حىكايەتەكە ھەستى پى دەكرىت و دەبىزىت، جا دەولەمەند بىت ياخود ھەژار، لە بەرامبەر عەشق و خۆشەويستەكەي بەردەوامى و شەونخونى و گەران بەدواي چارەسەر بۆ خۆشەويستەكەي، بەجۆرىك رىگاي ھات و نەھات دەگرىت، تاكو چارەسەرىكى بۆ بدۆزىتەو، بەو ئامانجە بگات كە لەپىناويدا دەجەنگىت.

۵- لە نىو زۆربەي حىكايەتەكان ئاراستەي پەرورەدەيەكى باشى ئامۆزگارىي باش و پارىزگارىي لە بەھا ئاكارى و كۆمەلايەتتەكانى تىدايە، ئەمەش دەبىتە نموونەيەكى جوانى كۆمەلگا، بەجۆرىك سوودى بۆ نەوكانى داھاتوومان ھەبىت.

۶- لە نىو حىكايەتى فۆلكلوردا، زياتر لە پالەوانىك لە تەك پالەوانى سەرەكى دەبىزىت، بۆيە ھەموو كارەكتەرەكانى دىكەي نىو حىكايەت لە خزمەت و يارمەتيدانى كارەكتەرى سەرەكيدا دەبن، لەگەل كارەكتەرى سەرەكى شان بەشان دەپۆن و لەگەل ھەر پيشھات و گۆرانيك لە رووداوەكاندا، ئەوانىش ھەلوپىستيان دەگۆرىت و دەبنە يارمەتيدەر، بۆ تەواوكردى ئەو ئامانج و خەونەي، كە كارەكتەرى سەرەكى ھەيەتى.

سەرچاوەكان

۱- ئەحمەد، كەيفى، ۲۰۱۹، بنىاتى ھونەرى داستان لە ئەدەبىي

فۆلكلورى كورديدا، چاپخانەي ئىستىتوتى كەلەپوورى كوردى، سلېمانى.

۲- ئەلوانى، نەجم خاليد، ۲۰۰۹، كارەكتەرسازى لە پۆمانى (ئىوارەي پەروانەي) (بەختيار عەلى)دا، چاپخانەي موكرىان، چاپى يەكەم، ھەولتېر.

۳- حسن، محمد فريق، ۱۹۹۷، مەملەكەتى ماسى، ۵- ھەزارەتى رۇشنىبىرى، ھەولتېر.

۴- رەسول، عىزەددىن مستەفا، ۲۰۱۰، لىكۆلېنەوھى ئەدەبىي فۆلكلورى كوردى، چاپى سىيەم، ئاراس، ھەولتېر.

۵- سكتانى، فەرھاد، سىمىن عوزار، ۲۰۱۱، ئاسۆي فۆلكلور، چاپخانەي ۵- ھەزارەتى رۇشنىبىرى، ژمارە ۵۰، ھەولتېر.

۶- عەبدووللا، ئىدرىس، ۲۰۱۴، ئەدەبىي مىللى و فۆلكلورى، چاپخانەي حاجى ھاشم، بەرگى سىيەم، ھەولتېر.

۷- عوسمان(خالە دىوھ)، رىزان، ۲۰۱۰، بنىاتى جۆرەكانى رووداو لە پۆمانى كوردى باشوورى كوردستاندا (۱۹۸۵-۱۹۹۰)، بلاوكراوھكانى ئەكادىمىيى كوردى.

ملخص البحث

هذا البحث بعنوان «البطل في الحكاية الفولكلورية الكوردية»، حاول الباحث أن يبين أهمية الحكاية الفولكلورية الكوردية من خلال تلك البطولات المهمة والتي تمكن الراوي من أن يؤدي واجباته تجاهها بمهارة وخبرة كبيرين، وأن يتعامل مع الأحداث وتطوراتها بحنكة ودراية وبطريقة تجعل نهاياتها سعيدة وممتعة، فغالباً ما تكون الأحداث في هذه الحكايات عبارة عن صراعات بين طرفين. أو قوتين؛ قوى الخير وقوى الشر، إذ تحاول قوى الشر باستمرار خلق المشكلات البطولية الرئيسة، فيحاول الراوي قص الأحداث وتطوراتها عن طريق البطولات أخرى، والتي تلعب - أحياناً - دور البطل الرئيسة حاملة معها أفكاراً ومعتقدات مغايرة، فتصبح - حينئذ - معينة للبطل الرئيسة، وينتهي بها المطاف ناجحة في المهام المناطة إليها في مواجهة الأحداث. ويجدر بالذكر أن هناك الكثير من الحكايات الشعبية سواء رويت عن طريق الحيوانات أو البشر، لها هدف واحد وهو التثقيف والإرشاد وتعلم الدروس في مجالات الحياة، ويمكننا القول: إن القصص تلعب دوراً إيجابياً في تطوير المجتمع الكوردي وثقافته. البطل، الحكاية الفولكلورية، التأثير، الراوي، الملك.

Abstract

This study is titled “Characters in Kurdish Folk Tales”, and the researcher has tried to present the importance of Kurdish folklore through the important characters that storytellers have been able to perform their duties with skill and expertise, and deal with the events in a way that develops them successfully. In addition, the storyteller wants the folk tales to be fun and happy in the end, because in the events of the stories, there are often conflicts between two sides or two forces, the forces of good and evil. The force of evil constantly tries to create problems for the main character in the story, but storytellers develop events through other characters, who sometimes play the role of the main character, and become good helpers to the main character by providing him/her different ideas which end up with the success of the character in the challenges he/she faces in the events of the folk tales.

We must not forget that there are many Kurdish folk tales, whether narrated through animals or humans, that have a purpose, which is to educate, advise and learn lessons in different aspects of life, we can say that folk tales or stories play a positive role in Kurdish society.

Key words: Characters, Folk Tales, Impact, Narrator, the Queen.